

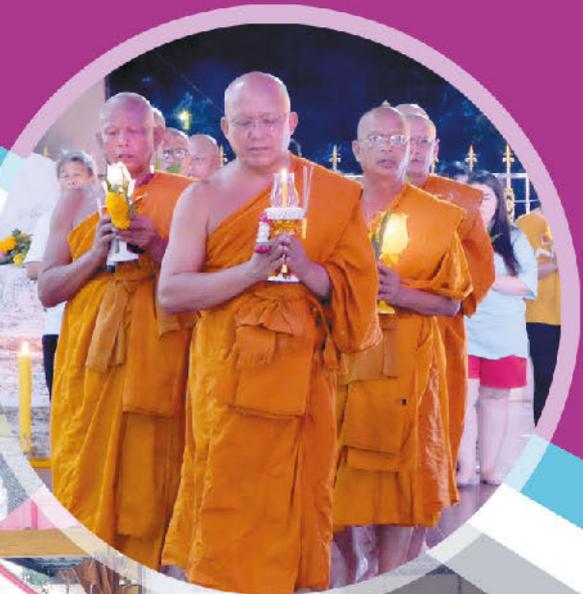
พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถาน ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๗/๒๕๖๒ กรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

SISBN

โครงการ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

www.srisuvarnabhumbuddhist.com

เฉลิมพระชนมพรรษา

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี พันปีหลวง

๑๒ สิงหาคมทราชนิ
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฟิลาส
พระบรมราชินีนาถชาติสยาม
ที่พึ่งของชาวประชาสง่างาม
ทุกเขตคามค้ำนึ่งถึงพระองค์
ลุลิบสองสิงหาคมอุดมฤกษ์
เกรียงไกรเกริกราชสมภพสบประสงค์
โอกาสแห่งแรงจงรักภักดีคง
มั่นจำนงในบรมราชชนนี
แปดสิบเจ็ดพระพรรษามาบรรจบ
น้อมเคารพอบพระคุณอ่อนเกศ
ดั่งฝนพรมรมย์รัฐปฐพี
ชุบพื้นที่แล้งไล่ให้กลับคืน
ซบผืนดินโขกชุ่มช่อมฤกษ์
ร่วมผนึกสายธาราพาฉ่ำชื่น
"ปารักน้ำ" ปลุกฝังไว้ยังยืน
ไม่เป็นอื่นแท้เที่ยงเลี้ยงไพท
ขอถวายคำสัตย์อธิษฐาน
สื่อประสานสัมประสิทธิ์จิตสดใส
อัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัย
พิทักษ์องค์พระแม่ไทยทุกทิวา
ให้ทรงมีพระพลาณามัยมั่น
เป็นมิ่งขวัญนาครขจรหล้า
สถิตเทิดเลิศจรัสวัฒนา
มังคลานุภาพล้นพิมล..เทอญ ๙

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า คณะผู้จัดทำวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
(พ.อ.(พิเศษ)ศรีธณยภูมิ ผู้ฟัง ประพันธ์)

โครงการ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๗/๒๕๖๒ กรกฎาคม-กันยายน พ.ศ.๒๕๖๒

วารสารโครงการ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ จัดทำขึ้นเพื่อ เสนอข้อมูล ข่าวสาร ทางพระพุทธศาสนา รวมไปถึงความก้าวหน้าของโครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิที่เป็นแหล่ง ศึกษาเรียนรู้ แหล่งปฏิบัติธรรม แหล่งท่องเที่ยว ทางด้านพระพุทธศาสนา

โครงการ พุทธสถานฯ นำโดยพระราชวิสุทธิประชานาถ เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ และที่ปรึกษามูลนิธิพุทธสถานฯ กำลังดำเนินการจัดสร้าง พระพุทธลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ๘๙ ปางองค์พระเนื้อสำริด ที่มีพุทธลักษณะที่ผสมผสาน ระหว่าง พระพุทธรูปสมัยอุทอง เชียงแสน และสุโขทัย จนได้พระพุทธรูปลักษณะอันเป็น เอกลักษณะ ของพระพุทธลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ซึ่งได้รับการออกแบบโดย ศาสตราจารย์ปรีชา เกาทอง ศิลปินแห่งชาติ

ขอเชิญชวนศิษยานุศิษย์ และพุทธศาสนิกชน ร่วมสร้างบุญใหญ่ เป็น เจ้าภาพเททองหล่อพระพุทธลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ทั้ง๘๙ ปางเพื่อถวายเป็น พระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

อนุโมทนาบุญ กับผู้มีจิตศรัทธา ทุนบำรุงพระพุทธศาสนา บูชา พระรัตนตรัย ขออำนาจบารมีคุณพระศรีรัตนตรัย และอำนาจบุญกุศล เจตนา ที่ท่านตั้งใจไว้ดีแล้ว ได้ประมวบรวมเป็นตบะ เดชะ พลบัจจัย ป้องกันอุปสรรค อุปัทวะอันตราย มีแต่โชคแต่ชัย ปราศรณาลิงไต่ อัน เป็นไปโดยชอบ ขอสิ่งนั้นจงพลันสำเร็จ ลิตะระมัดฤทธิระมัดฤทธิระมัดฤทธิ อิทังพลัง เอตัสสิมิง ระตะนัตตะยัสสิมิงสัมปะสาทนะ เจตะโส สำเร็จตาม ความปรารถนา ของทุกท่านโดยฉับพลัน เทอญ.

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษาและอำนวยการ

หลวงพ่ोज้าคุณพระราชวิสุทธิประชานาถ (อลงกต ดิกขุขฃญโญ)
พระครูภัทรปัญญาภูว (เอก กททขฃญโญ)

บรรณาธิการ

พันเอกประชุม สุขสำราญ
พันเอกศรีณญภูมิ ผู้ฟัง

เขียน/เรียบเรียง

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลภูลีโต
นายประจวบญ ทองสว่าง
และคณะทีมงานวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

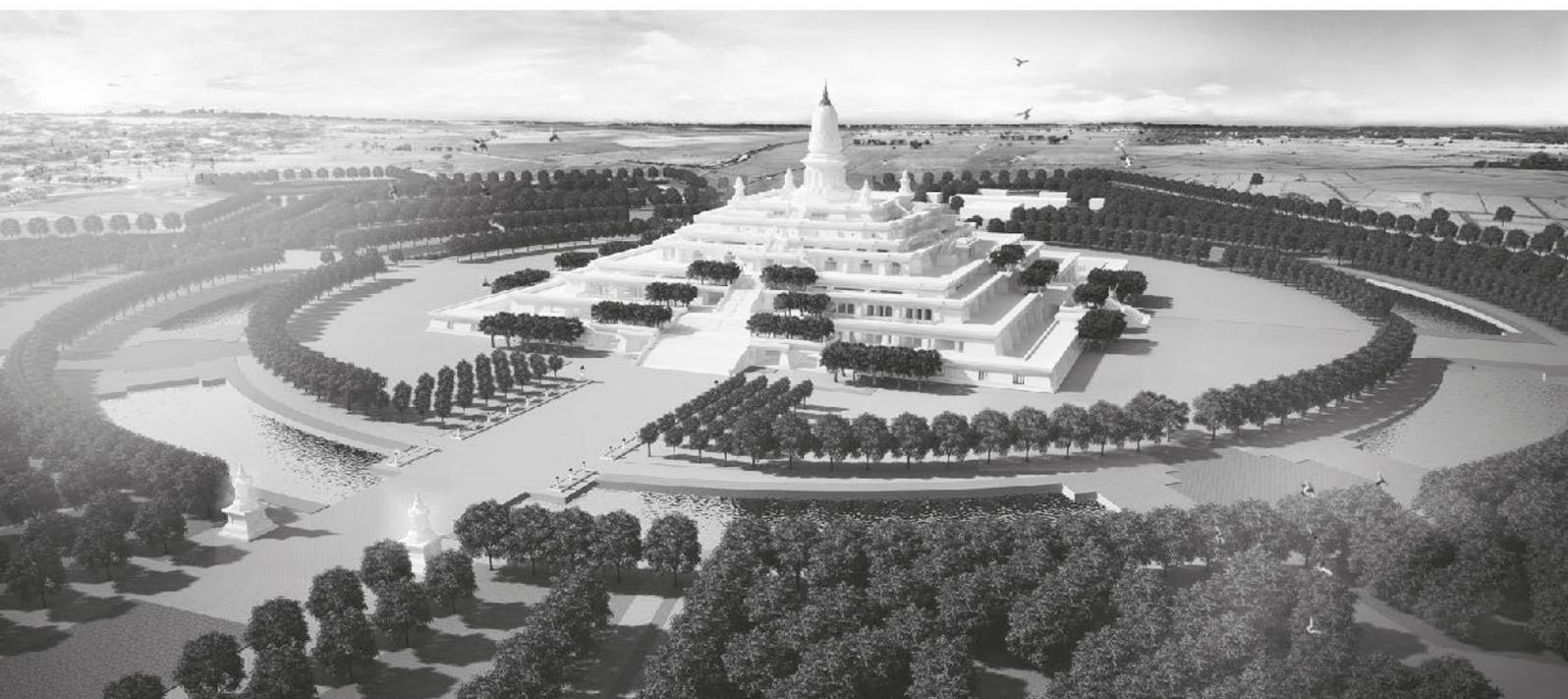
พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ที่ตั้ง ๑๖๙ หมู่ ๙ ต.ห้วยโป่ง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี ๑๕๑๒๐
โทรศัพท์ : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐
โทรสาร : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๔๙
อีเมลล์ : sps.lopburi@gmail.com
เว็บไซต์ : www.srisuvanabhumbuddhist.com

สารบัญ Contents

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (นาค)	๓
สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ ผู้ดำริสร้างพุทธสถานฯ	๔
พระมหากษัตริย์	๖
ประวัติวันแม่	๑๑
พระคุณของแม่	๑๒
วันอาสาฬหบูชา	๑๔
ประมวลภาพ	
กิจกรรม วันอาสาฬหบูชา	๑๗
พระพุทธลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ (ปางที่ท่าพิธีเททองหล่อ)	๑๘
พิธีเททองหล่อพระพุทธลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ	๒๐
โครงการ “พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ”	๒๓
ข่าว และกิจกรรมของคณะสงฆ์ในจังหวัดลพบุรี	๒๔
พาเที่ยววัดมณีชลขันธ์	๒๕
ประวัติพระพุทธเจ้า ตอน ตรัสรู้ และ แสดงปฐมเทศนา	๒๘
ลัทธิธรรมชีวิต	๓๐
ธรรมะจากหลวงพ่ोज้ำคุณฯ	๓๒
พระธรรมนำสุข “จงใช้เวลาให้คุ้มค่า”	๓๖

สมเด็จพระสังฆราชแห่งกรุงรัตนโกสินทร์

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (นาค)

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (นาค) เป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๖ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

ประสูติวันอาทิตย์ เดือน ๔ แรม ๔ ค่ำ ปีชวด จ.ศ. ๑๑๒๐ ตรงกับวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๓๐๑ ในรัชสมัยสมเด็จพระที่นั่งสุริยาศน์อมรินทร์แห่งกรุงศรีอยุธยา

พ.ศ. ๒๓๕๙ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้เลื่อนเป็น พระพรหมมุนีในปีพ.ศ. ๒๓๗๓ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวเลื่อนเป็นสมเด็จพระพนรัตน์พ.ศ. ๒๓๘๖ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตั้งสมเด็จพระพนรัตน์ (นาค) เป็นสมเด็จพระสังฆราชในราชทินนามว่า สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ

เนื่องจากในระยะเวลาที่ขึ้นเป็นสมเด็จพระสังฆราช วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎ์กำลังอยู่ระหว่างการปฏิสังขรณ์ พระองค์จึงสถิต ณ วัดราชบูรณะตลอดมาจนสิ้นพระชนม์ ทำให้ธรรมเนียมการแห่สมเด็จพระสังฆราชมาสถิต ณ วัดมหาธาตุ เป็นอันเลิกไปตั้งแต่นั้นมา และสมเด็จพระสังฆราชเคยสถิตอยู่ ณ พระอารามใด เมื่อครั้งก่อน เป็นสมเด็จพระสังฆราช ก็ยังคงสถิตอยู่ ณ พระอารามนั้นสืบต่อไป เป็นแบบธรรมเนียมมาจนถึงปัจจุบัน

ในสมัยสมเด็จพระสังฆราช (ด่อน) (สมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๕) พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้จัดส่งสมณทูตไปลังกา เมื่อ พ.ศ.

๒๓๘๕ เพื่อสืบข่าวพระศาสนาและเยี่ยมคัมภีร์พระไตรปิฎก สมณทูตชุดนี้ได้เดินทางกลับถึงกรุงเทพฯ ในต้นปี พ.ศ. ๒๓๘๖ อันเป็นปีที่ทรงตั้ง สมเด็จพระสังฆราช (นาค) พ.ศ. ๒๓๘๗ พระสงฆ์ลังกาฝากหนังสือเข้ามาเตือนหนังสือพระไตรปิฎก ที่ยืมมาเที่ยวก่อน ๔๐ พระคัมภีร์

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงโปรดเกล้าฯ ให้จัดสมณทูตออกไปยังลังกาอีกครั้งหนึ่ง นับเป็นครั้งที่ ๒ ในรัชกาลนี้ พระสงฆ์ที่ไปในครั้งนี้ ๖ รูปสามเณร ๑ รูป พระภิกษุชาวลังกาอีก ๑ รูป และไวยาวัจกร ๑๐ คน ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ เมื่อเดือน ๑๒ ช่างแรม พ.ศ. ๒๓๘๗ โดยเรือหลวงอุดมเดช และได้กลับมาถึงกรุงเทพฯ ในเดือน ๔ ปีเดียวกัน พร้อมกับได้ยืมหนังสือพระไตรปิฎกเข้ามาอีก ๓๐ คัมภีร์ และในคราวนี้ได้มีภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ชาวลังกาติดตามมาด้วยถึง ๔๐ กว่าคน

สมเด็จพระสังฆราช (นาค) ทรงดำรงตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชอยู่ ๕ ปีเศษ สิ้นพระชนม์เมื่อปีระกา พ.ศ. ๒๓๙๒ รวมพระชนมายุได้ ๘๖ พรรษา

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี
เรื่อง สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (นาค)
จาก <https://th.wikipedia.org>
ลานธรรมจักร เรื่อง สมเด็จพระสังฆราชไทย
จาก <http://www.dhammadjak.net>

สมเด็จพระพุทธชินวงศ์

ผู้ดำริสร้างพุทธสถานฯ

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร. สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ นามเดิม สมศักดิ์ ชูมาลัยวงศ์ ฉายา อุปลโม เป็นสมเด็จพระราชาคณะฝ่ายมหานิกาย อดีตคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช อดีตเจ้าอาวาส วัดพิชยญาติการามวรวิหาร อดีตเจ้าคณะใหญ่หนกลาง และอดีตรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตบาหลี ศึกษาพุทธโฆส จังหวัดนครปฐม

สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ เกิดเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ ปีตา-มารดา ชื่อ นายเหลี่ยมและนางลำลี ชูมาลัยวงศ์ อยู่บ้านเลขที่ ๑๐๐ หมู่ที่ ๒ ต.ปากจั่น อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา

อุปสมบท วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๐๔ ณ พัทธสีมาวัดละมุด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีพระครูนครวิหาคคุณ (พัก) วัดบันได เป็นพระอุปัชฌาย์, พระอธิการเมี้ยน วัดละมุด เป็นพระกรรมวาจาจารย์ ได้รับฉายาว่า อุปลโม มีความหมายว่า ผู้มีจิตใจสงบในธรรมอันลึกซึ้ง

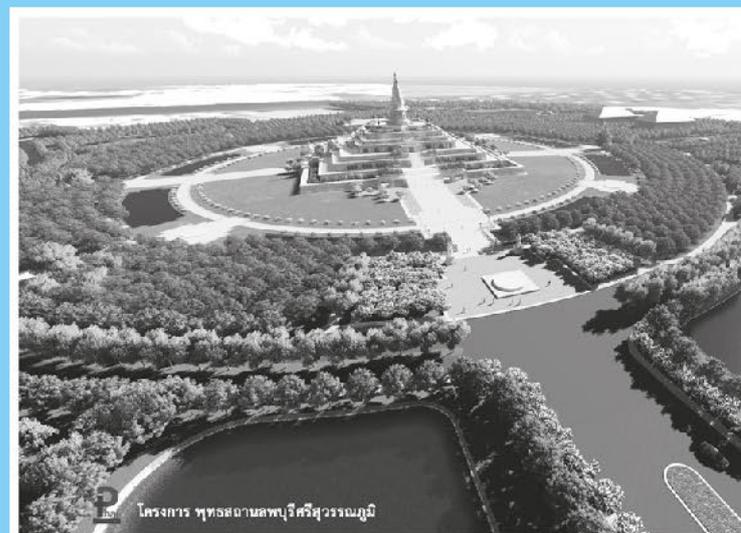
ประวัติด้านการศึกษา สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ ท่านได้มุ่งมั่น มีความเพียร ศึกษาค้นคว้าตำรา เก่งคำศัพท์ แมนไวยากรณ์ ท่านจึงเป็นผู้เชี่ยวชาญทั้งคันถธุระ (แตกฉานคัมภีร์) และวิปัสสนาธุระ (ชำนาญกรรมฐาน)

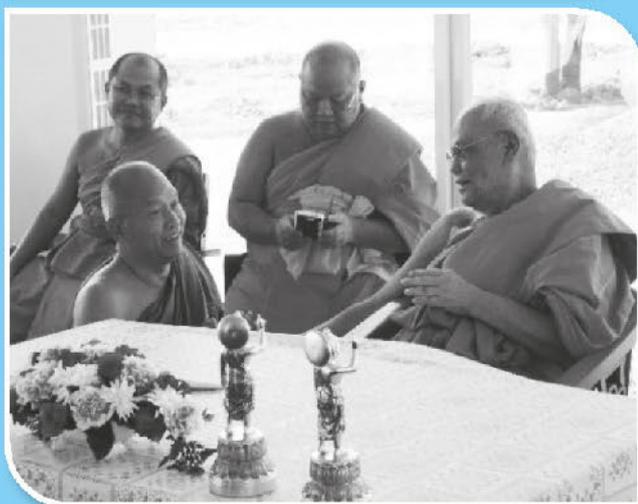
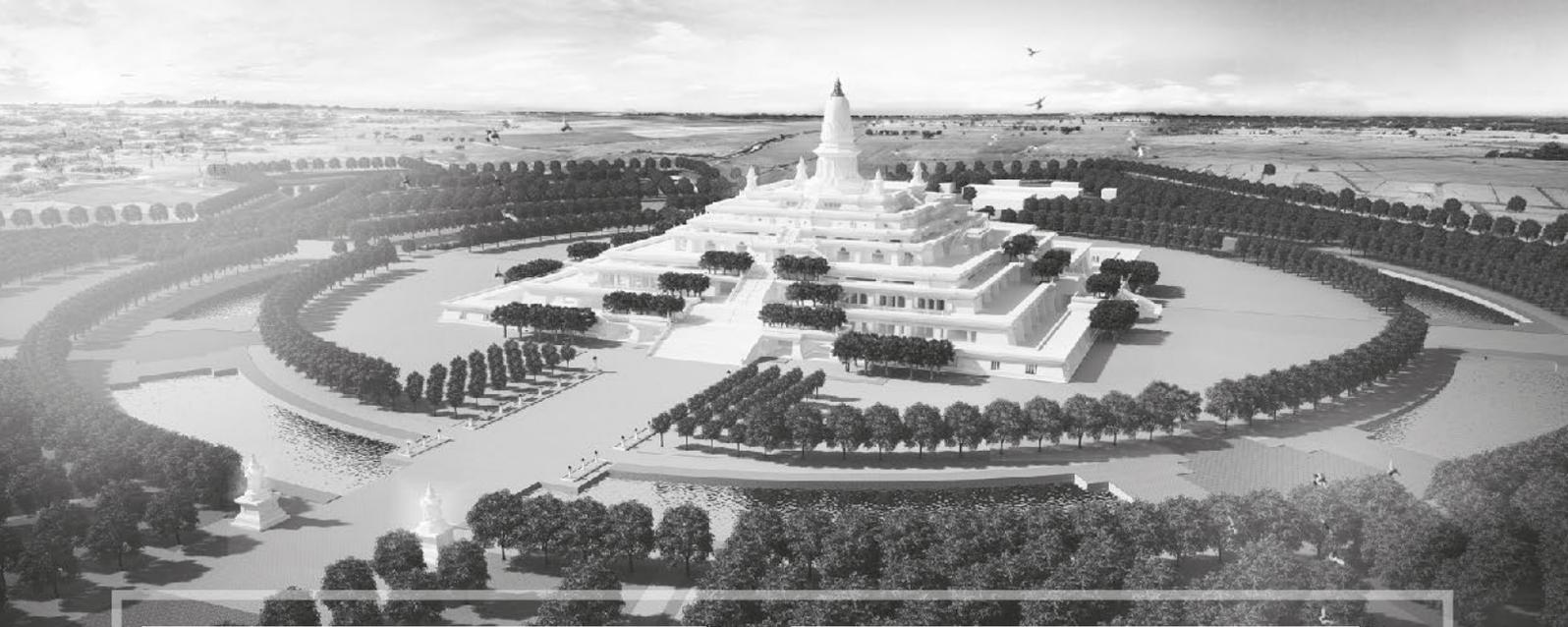
สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ มรณภาพ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ลิริอายุ ๗๘ ปี ๕๘ พรรษา

โครงการก่อสร้างสถานปฏิบัติธรรม และสังฆเวชนียสถาน จังหวัดลพบุรี(โครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ)ได้รับการดำริให้สร้าง โดย สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างสังฆเวชนียสถานทั้ง ๔ ตำบล ที่มีความเกี่ยวข้องกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องราวทางพระพุทธศาสนา ทั้งในด้านพุทธประวัติ และหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของพุทธศาสนิกชนของประเทศไทยและชาวต่างชาติ เป็นพุทธสถานแห่งความสุข สมความปรารถนา สถานที่แห่งการฟื้นฟูจิตใจและถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ ๙)

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ ให้ความสำคัญเมตตาเยี่ยมเยียนให้แนวทางใน การดำเนินการก่อสร้าง และให้กำลังใจพระราชวิสุทธิประชาชนาถ (หลวงพ่อลงกต) และคณะทำงานอย่างสม่ำเสมอ

ในนามพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิขอโน้มถวายเป็นความอาลัยด้วยความเคารพยิ่ง

พระมหากษัตริย์ไทย

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอภิมหาราชเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอภิมหาราชเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์ไทยรัชกาลที่ ๙ แห่งราชวงศ์จักรี มีพระนามเดิมว่า “เจ้าฟ้ามงกุฎ”

✦ เสด็จพระราชสมภพ

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอภิมหาราชเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชสมภพ ณ พระราชวังเดิม ซึ่งเป็นที่ประทับของสมเด็จพระราชบิดา เมื่อครั้งยังดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงอิศรสุนทรเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๓๕๗ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เป็นพระราชโอรสพระองค์ที่ ๔๓ และเป็นลำดับที่ ๒ ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย กับสมเด็จพระศรีสุริเยนทราบรมราชินี พระองค์มีพระเชษฐาและพระอนุชาร่วมพระราชมารดา รวมทั้งสิ้น ๓ พระองค์ ได้แก่ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ (สิ้นพระชนม์เมื่อประสูติ) สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ (ภายหลังได้รับการสถาปนาขึ้นเป็น พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว)

✎ **ขณะทรงพระเยาว์**

เมื่อสมเด็จพระบรมชนกนาถเสด็จขึ้นครองสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๒ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์แล้ว พระองค์ได้เสด็จเข้ามาอยู่ภายในพระบรมมหาราชวัง จนกระทั่ง พ.ศ.๒๓๕๕ พระองค์มีพระชนมายุได้ ๙ พรรษา จึงได้จัดการพระราชพิธีลงทรงเพื่อเฉลิมพระนามเจ้าฟ้าอย่างเป็นทางการ พระราชพิธีในครั้งนี้นับเป็นพระราชพิธีลงทรงครั้งแรกในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

พระองค์ทรงศึกษาอักษรสมัยในสำนักสมเด็จพระพุฒาจารย์ (ขุน) วัดโมลีโลกยารามราชวรวิหาร ตั้งแต่เมื่อครั้งยังประทับ ณ พระราชวังเดิม นอกจากนี้ยังทรงศึกษาวิชาคหกรรมกับเจ้าพระยาศรีธรรมมาธิราช รวมทั้ง ทรงฝึกการใช้อาวุธต่าง ๆ

✎ **ผนวช**

เมื่อพระองค์มีพระชนมายุครบ ๑๔ พรรษา จึงทรงออกผนวชเป็นสามเณร โดยมีการสมโภชที่พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย แล้วแห่ไปผนวช ณ พระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดยมีสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (มี) เป็นพระอุปัชฌาย์และสมเด็จพระญาณสังวร (สุก) เป็นพระอาจารย์ หลังจากนั้นได้เสด็จไปประทับอยู่ ณ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ราชวรมหาวิหาร ผนวชจนออกพรรษาแล้วจึงทรงลาผนวช รวมเป็นระยะเวลาประมาณ ๗ เดือน

เมื่อพระองค์มีพระชนมายุ ๒๑ พรรษา จึงจะผนวชเป็นพระภิกษุ แต่ในระหว่างนั้นช่างสำคัญของบ้านเมืองได้แก่ พระยาเศวตไอยราและพระยาเศวตคชลักษณ์ เกิดล้มลง รวมทั้งสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงเทพวดี ล้นพระชนม์ ทำให้พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยไม่สำราญพระราชหฤทัย จึงไม่ได้จัดพิธีผนวชอย่างใหญ่โต โปรดให้มีเพียงพิธีอย่างย่อเท่านั้น โดยให้ผนวช ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดยมีสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ด่อน) เป็นพระอุปัชฌาย์ พระองค์ได้รับพระนามฉายาว่า “**วชิรญาณโณ**” หรือ “**วชิรญาณภิกขุ**” แล้วเสด็จไปประทับแรมที่วัดมหาธาตุ ๓ วัน หลังจากนั้น จึงเสด็จไปจำพรรษาที่วัดราชาธิวาสราชวรวิหาร

ในขณะที่ผนวชอยู่นั้น พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยเสด็จสวรรคต พระเจ้าลูกยาเธอ กรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ พระราชโอรสพระองค์ใหญ่ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยเสด็จขึ้นครองราชย์สมบัติ พระองค์ทรงตัดลินพระทัยที่จะดำรงสมณเพศต่อไป ในระหว่างที่ผนวชอยู่นั้นได้เสด็จออกธุดงค์ไปยังหัวเมืองต่างๆ ทำให้ทรงคุ้นเคยกับสภาพความเป็นอยู่ของอาณาประชาราษฎร์อย่างแท้จริง พระองค์ทรงพระราชอุตสาหะวิริยะเรียนภาษาอังกฤษจนทรงเขียนได้ ตรัสได้ ทรงเป็นนักปราชญ์รอบรู้ ทำให้พระองค์ทรงมีความรอบรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ของโลกตะวันตกเป็นอย่างดีพระองค์ทรงผนวชตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๓๖๗ จนถึงลาผนวชเพื่อรับการขึ้นครองราชย์ เป็นเวลารวมที่บวชเป็นภิกษุทั้งสิ้น ๒๗ พรรษา (ขณะนั้นพระชนมายุ ๔๘ พรรษา)

พระราชโอรสและพระราชธิดา
ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔

✦ ครองราชย์

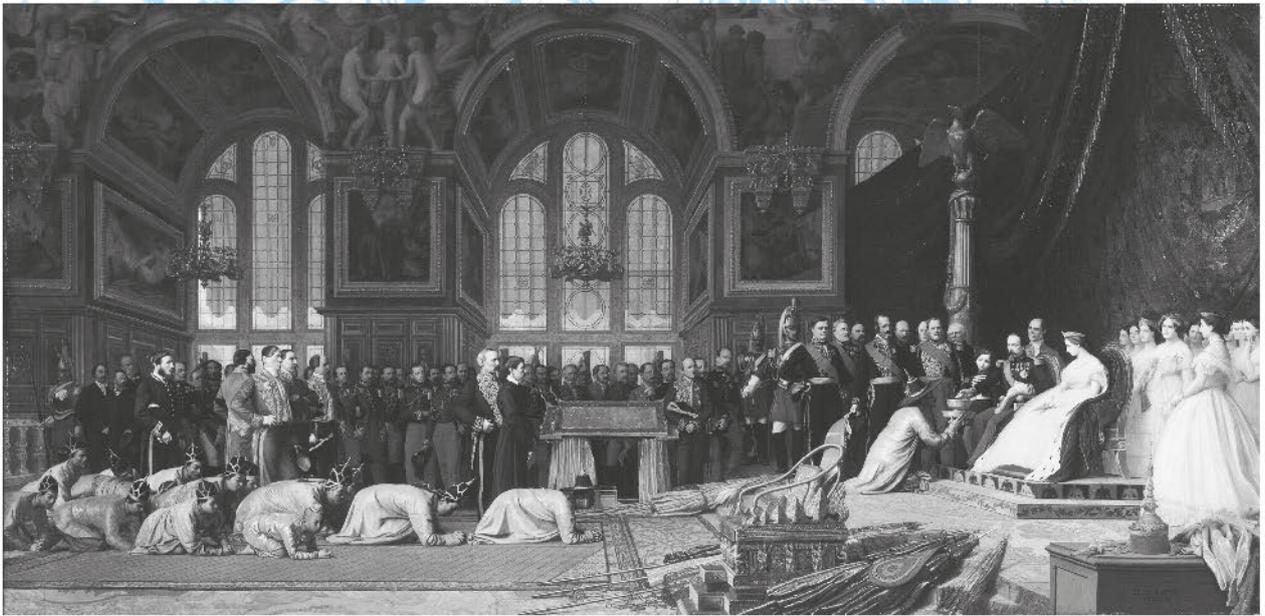
เมื่อพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคตในวันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๓๙๔ พระองค์ทรงลาผนวชเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ซึ่งตรงกับวันจักรี และทรงรับการบรมราชาภิเษกเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ซึ่งตรงกับวันวิสาขบูชาของปีนั้น และทรงได้รับการเฉลิมพระปรมาภิไธยโดยย่อว่า พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหามงกุฎฯ พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

✦ พระราชกรณียกิจ

๑. ด้านกฎหมาย ในรัชสมัยของพระองค์ มีการลดภาษีอากร ลดหย่อนค่านา ยกเลิกการเก็บอากรตลาด เปลี่ยนเป็นเก็บภาษีโรงเรือนแพจากผู้ค้าขายรายใหม่ ประกาศมิให้ตักข้าวแก่ชาวนา ออกพระราชบัญญัติกำหนดใช้ค่าที่ดินให้ราษฎรเมื่อมีการเวนคืน ออกประกาศเตือนราษฎรให้รอบคอบในการทำนิติกรรม ยังมีการออกกฎหมายสำคัญ คือกำหนดลักษณะของผู้ที่จะถูกขายเป็นทาสให้เป็นธรรมยิ่งขึ้น โปรดเกล้าฯ ให้ยกเลิกกฎหมายเดิมที่ให้ สิทธิบิดา มารดา และสามีในการขายบุตรและภรรยา และตราพระราชบัญญัติใหม่ให้การซื้อขายทาสเป็นไปด้วยความยินยอมของเจ้าตัวที่จะถูกขายเป็นทาสเท่านั้น

๒. ด้านวรรณคดีพุทธศาสนา พระองค์ทรงเอาพระทัยใส่ทำนุบำรุงเป็นอย่างดี พระราชนิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นประเภทร้อยแก้ว บทพระราชนิพนธ์ที่สำคัญ ได้แก่ ชุมนุมพระบรมราชาไชยบาย ๔ หมวด คือ หมวดวรรณคดี ไบราณคดี ธรรมคดี และตำรา, ตำนานเรื่อง พระแก้วมรกต เรื่องปฐมวงศ์และทรงริเริ่มให้มีการค้นคว้าศิลาจารึกในประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก คือ จารึกหลักที่ ๑ ของพ่อขุนรามคำแหงและจารึกหลักที่ ๔ ของพระยาสิทธิไทย

๓. ด้านพระพุทธศาสนา พระองค์ทรงฟื้นฟูพระพุทธศาสนาให้รุ่งเรือง โดยทรงตั้งธรรมยุติกาวงศ์ขึ้นเป็นนิกายใหม่ในพระพุทธศาสนา ที่มีความเคร่งครัดในพระธรรมวินัยและระเบียบแบบแผน ด้านพระพุทธศาสนา

๔. ด้านความสัมพันธ์กับต่างประเทศ ด้วยเหตุที่ทรงสนพระทัยในวิทยาการตะวันตกมาตั้งแต่ก่อนขึ้นครองราชย์ จึงทรงคุ้นเคยกับชาวตะวันตกโดยเฉพาะอังกฤษเป็นอย่างมากในรัชสมัยของพระองค์จึงเปิดความสัมพันธ์กับประเทศตะวันตกอย่างกว้างขวาง มีการทำสัญญากับต่างประเทศถึง ๑๐ ประเทศ ทรงยึดนโยบาย “ผ่อนสั้น ผ่อนยาว” มาใช้กับประเทศมหาอำนาจเป็นพระองค์แรกในสมัยรัตนโกสินทร์ อันทำให้ไทยสามารถดำรงเอกราชอยู่ได้จนทุกวันนี้

๕. ด้านการศึกษาศิลปวิทยา พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็นนักดาราศาสตร์ไทย ทรงคำนวณการเกิดสุริยุปราคาเต็มดวงได้อย่างแม่นยำในวันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๑๑ ล่วงหน้า ๒ ปี และได้เสด็จพระราชดำเนินพร้อมเชิญทูตฝรั่งเศสและสิงคโปร์ทอดพระเนตรสุริยุปราคาครั้งนั้น นอกจากนี้ พระปรีชาสามารถของพระองค์ในด้านวิทยาศาสตร์นั้น ยังทำให้พระองค์ได้รับการยกย่องเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของสัตววิทยาสมาคมแห่งสหราชอาณาจักรอีกด้วยในวันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประกาศยกย่องพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็น “พระบิดาแห่งวิทยาศาสตร์ไทย” และอนุมัติให้วันที่ ๑๘ สิงหาคมของทุกปี เป็นวันวิทยาศาสตร์แห่งชาติทรงใส่พระทัยกวอดชนคนไทยให้ใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ทรงสนับสนุนโรงเรียนของหมอสอนศาสนาที่เข้ามาเปิดกิจการในประเทศไทยเพื่อให้คนไทยได้เรียนรู้ภาษา อรรถคดี และ

พระบรมรูปประดิษฐาน ณ อาคารอุทยานวิทยาศาสตร์ พระจอมเกล้า จังหวัดพระจอมบุรี

วิทยาการของชาติตะวันตก ทรงพระกรุณาส่งข้าราชการระดับบริหารไปศึกษางานที่จำเป็น สำหรับราชการไทย ณ ต่างประเทศ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จัดตั้งโรงพิมพ์การขึ้นในพระบรมมหาราชวัง ผลิตข่าวสารของทางราชการเผยแพร่ให้ราษฎรได้ทราบทั่วถึงกัน ใช้ชื่อว่า ราชกิจจานุเบกษา ซึ่งยังคงพิมพ์มาจนถึงปัจจุบัน

๖. ด้านโหราศาสตร์ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงแต่งตั้งตำราทางโหราศาสตร์ที่เรียกว่า “เศษพระจอมเกล้า” ซึ่งเป็นอีกหนึ่งตำราที่ได้รับการยอมรับว่าแม่นยำ และทรงได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติว่าทรงเป็น “พระบิดาแห่งโหราศาสตร์ไทย”

๙ สวรรคต

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระอาการประชวรจับไข้และทรงทราบว่าพระอาการประชวรของพระองค์ในครั้งนี้คงจะไม่หาย วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ.๒๔๑๑ พระองค์มีพระบรมราชโองการฯ พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงเทเวศร์วัชรินทร์ ซึ่งเป็นพระราชวงศ์ผู้ใหญ่ที่มีพระชนมายุมากกว่าพระองค์อื่น ๆ พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงวงศาธิราชสนิท ซึ่งเป็นพระราชวงศ์ผู้ใหญ่ในราชการ และเจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) อัครเสนาบดีที่สมุหพระกลาโหมหัวหน้าข้าราชการทั้งปวง เข้าเฝ้าพร้อมกันที่พระแท่นบรรทม โดยพระองค์มีพระบรมราชโองการมอบพระราชกิจในการดูแลพระนครแก่ทั้ง ๓ ท่าน

พระองค์ตรัสขอให้ผู้ใหญ่ทั้ง ๓ ท่านได้ช่วยกันดูแลบ้านเมืองต่อไป ให้ทูลพระเจ้าแผ่นดินองค์ใหม่เอาธุระรับฎีกาของราษฎรผู้มิทุกข์ร้อนดังที่พระองค์เคยปฏิบัติมาโดยไม่ทรงเฝ้าว่าจะให้ผู้ใดขึ้นครองราชย์แทนพระองค์

นอกจากนี้ พระองค์รับสั่งว่าเมื่อพระองค์ผนวชอยู่นั้น ทรงออกอุทานว่าจาว่าวันใดเป็นวันพระราชสมภพก็อยากสวรรคตในวันนั้น โดยพระองค์พระราชสมภพในวันเพ็ญเดือน ๑๑ ซึ่งเป็นวันมหาปวารณา เมื่อพระองค์จะสวรรคตก็ขอให้สวรรคตท่ามกลางสงฆ์ขณะที่พระสงฆ์กระทำวินัยกรรมมหาปวารณาในเวลา ๒๐.๐๖ นาฬิกา พระองค์ทรงภาวนาอรหังลัมมาลัมพุโธแล้วพอนอัสนาสะปัสสาสะ (ลมหายใจเข้า-ออก) เป็นครั้งสุดท้าย จนกระทั่ง เวลา ๒๑.๐๕ นาฬิกา เสด็จสวรรคต ณ พระที่นั่งภาณุมาศจรัสฎภายในพระบรมมหาราชวัง สิริพระชนมพรรษา ๖๔ พรรษา

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก <https://th.wikipedia.org>

ประวัติวันแม่แห่งชาติ

วันแม่แห่งชาติเริ่มให้มีขึ้นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๓ และกำหนดให้ วันที่ ๑๕ เมษายน ของทุกปี เป็นวันแม่แห่งชาติ ตามมติของคณะรัฐมนตรี ประกาศรับรอง เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๓ ต่อมา พ.ศ. ๒๕๑๙ ทางราชการได้เปลี่ยนแปลงให้ถือเอาวันเสด็จพระราชสมภพของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ คือ วันที่ ๑๒ สิงหาคม เป็นวันแม่แห่งชาติ เริ่มในปี พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในวันแม่

สัญลักษณ์ที่ใช้ในวันแม่คือ ดอกมะลิ ซึ่งมีสีขาว

บริสุทธิ์ ส่งกลิ่นหอมไปไกลและหอมได้นาน อีกทั้งยังออกดอกได้ตลอดทั้งปี เปรียบได้กับความรักอันบริสุทธิ์ของแม่ที่มีต่อลูกไม่มีวันเสื่อมคลาย

กิจกรรม ในวันแม่แห่งชาติ

๑. ประดับธงชาติ และธงตราสัญลักษณ์ ตามอาคาร บ้านเรือน
๒. จัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับวันแม่ เช่น การจัดนิทรรศการ
๓. จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ทำบุญใส่บาตรอุทิศส่วนกุศล เพื่อรำลึกถึงพระคุณของแม่
๔. นำพวงมาลัยดอกมะลิไปกราบขอพรจากแม่

■ แหล่งที่มา : K@POOK! เรื่อง วันแม่แห่งชาติ 12 สิงหาคม ประวัติวันแม่แห่งชาติ จาก <https://highlight.kapook.com>

พระคุณของแม่

เมื่อกล่าวถึง “พระคุณของแม่” ท่านทั้งหลาย คงทราบกันเป็นอย่างดีว่า...ความเป็นแม่คือ การเป็นผู้ให้ แม่...ผู้ให้กำเนิด แม่...ผู้ให้ชีวิต แม่...ผู้บำรุงเลี้ยงแม่...ผู้มีอุปการคุณต่อศาสนาและผืนแผ่นดินจากถ้อยคำดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่า แม่นี้มีความสำคัญต่อทุกชีวิตบนโลก เพราะ แม่คือผู้ให้กำเนิดชีวิตอีกชีวิตหนึ่งขึ้นมา และเมื่อให้กำเนิดแล้ว แม่ก็ยังคอยเลี้ยงดูจนเติบโตใหญ่ด้วยความรักบริสุทธิ์ของแม่นี้เองที่เป็นสาเหตุให้มนุษยชาติดำรงอยู่ได้จนถึงทุกวันนี้หรืออาจกล่าวได้ว่า แม่คือผู้ที่ทำให้สัตว์โลกไม่สูญพันธุ์ถึงแม้ว่า แม่จะรู้ว่าการคลอดลูกแต่ละครั้งจะเป็นช่วงที่เจ็บปวดร่างกายและอันตรายถึงชีวิตที่สุด แต่ด้วยความรักที่แม่มีต่อลูกนั้นยิ่งใหญ่เหลือเกินจึงทำให้แม่แม่จะเจ็บปวดร่างกายมากเท่าใด หรือแม่จะมีอันตรายถึงชีวิตเพียงไร แม่ยอมยินดีที่จะให้ลูกน้อยของแม่เกิดขึ้นมา และไม่เพียงเท่านั้น แม่ยังปรารถนาให้ลูกของตนได้เกิดมาด้วยความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจเพื่อให้ลูกของแม่ได้มีชีวิตอย่างมีความสุขสมบูรณ์ฉะนั้นโบราณ บันทิตท่านจึงอุปมาว่าถ้าจะเอาแผ่นดินฟ้ามาแทนกระดาษ เอาน้ำในมหาสมุทรมาแทนน้ำหมึก เอาเขาพระสุเมรุ ที่ถือว่าเป็นภูเขาที่ใหญ่ที่สุดมาแทนปากกา แล้วบรรจงเขียนพรรณนาพระคุณของแม่ จนกระทั่งตัวอักษรเต็มพื้นฟ้า น้ำทะเลหมดมหาสมุทร เขาพระสุเมรุ ทั้ง

ลูกก็สืกราบเรียบไปหมดแม้กระนั้นก็ยังพรรณนาพระคุณของท่านไม่จบเลยแม้แต่หุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจดูแลลูกจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ แต่ในทางกลับกันคือ เมื่อลูกยิ่งเจริญเติบโตขึ้น ผู้เป็นแม่ก็เริ่มชรา ร่างกายก็พลอยทรุดโทรมลงตามลำดับ จนในที่สุดก็ต้องหยุดพักโดยปริยาย เพราะล้งขาร่างกายไม่อำนวยให้ทำงานได้เหมือนเมื่อก่อน แม้ว่าจิตใจจะแข็งแกร่งอยากทำล้กบ้านได้ แต่ไม่อาจฝืนธรรมชาติของล้งขารได้ จึงเป็นหน้าที่ล้กค้ของลูกที่ต้องดูแลผู้เป็นแม่ ซึ่งนี่ถือเป็นการตอบแทนพระคุณของแม่อย่างหนึ่งคือ การดูแลท่านยามท่านแก่ชรา แต่แท้ที่จริงแล้ว การตอบแทนพระคุณของแม่ ลูกสามารถกระทำได้ตั้งแต่เมื่อเราเป็นเด็ก หรืออาจจะกล่าวได้ว่า การตอบแทนพระคุณของแม่คือการทำหน้าที่ของลูกให้สมบูรณ์ตามวัยของตนเอง เช่น เมื่อเราเป็นเด็ก หน้าที่ล้กค้ของลูก ก็คือ การตั้งใจเรียนเป็นเด็กดีและเชื่อฟังล้กสั่งสอนของแม่ เมื่อเราโตขึ้นจบการศึกษา และมีงานทำ หน้าที่ล้กค้ของลูก ก็คือ การดูแลให้แม่มีความสุขสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นต้น

ฉะนั้น ท่านทั้งหลาย หนีบุญคุณอันยิ่งใหญ่เหลือคณานับ คือ **“หนีพระคุณของแม่”**

คำว่า“แม่”นั้นยิ่งใหญ่หาใดเปรียบ
เพราะแม่ันให้กำเนิดเกิดลูกมา
คำว่าแม่มีแต่ “ให้” ไม่คิดรับ
ให้ชีวิตให้ความคิดให้วิญญาน
แม่ลำบากตรากตรำทุกคำเช้า
แม่เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้กทั้งตาปี
ก็เพื่อลูกผูกพันกระสันรัก
เมื่อลูกโศกแม่เล่ายั้งเศร้ใจ

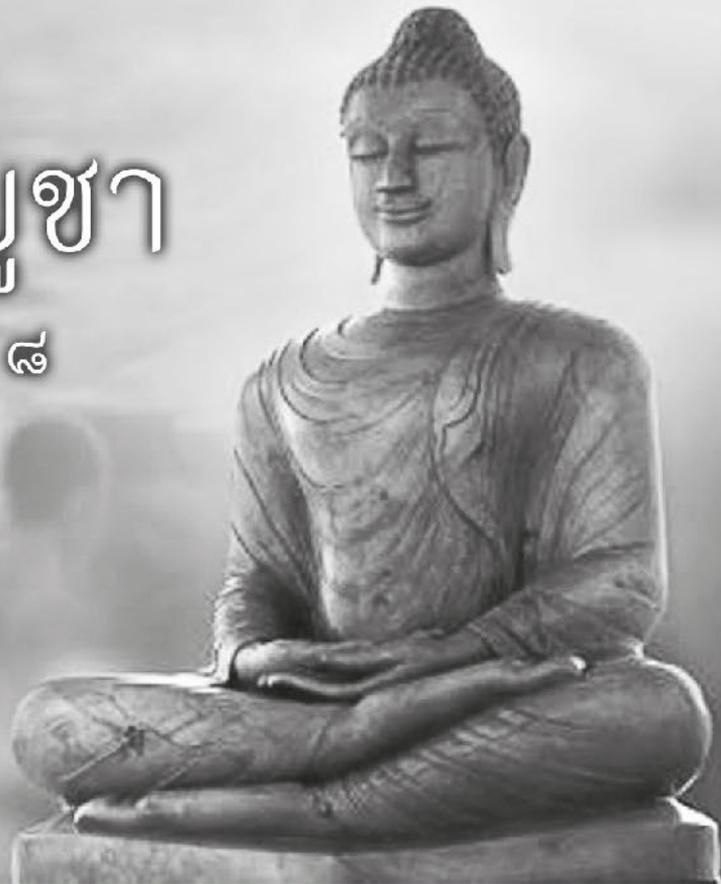
สุดจะเทียบเทียมได้ในโลกหล้า
คุณของคำน้ำนมมหาใดปาน
แม่ให้กร้บยให้วิชาให้อาหาร
สุดประมาณจะนับได้มากมายจริง
หนักก็เอาเบาที่สูไม่รู้หนี
แม่ยอมพลชีวิตทั้งจิตใจ
แม้วดวงตาแม่รักคว้กให้ได้
ก้าวแดนไตรคุณแม่เลิศประเสริฐเอย

■ แหล่งที่มา : บทความ เรื่อง พระคุณของแม่
โดย นาวาตรี ยอดเยี่ยมพลอดพยันต์
จาก <http://www.rtni.org>

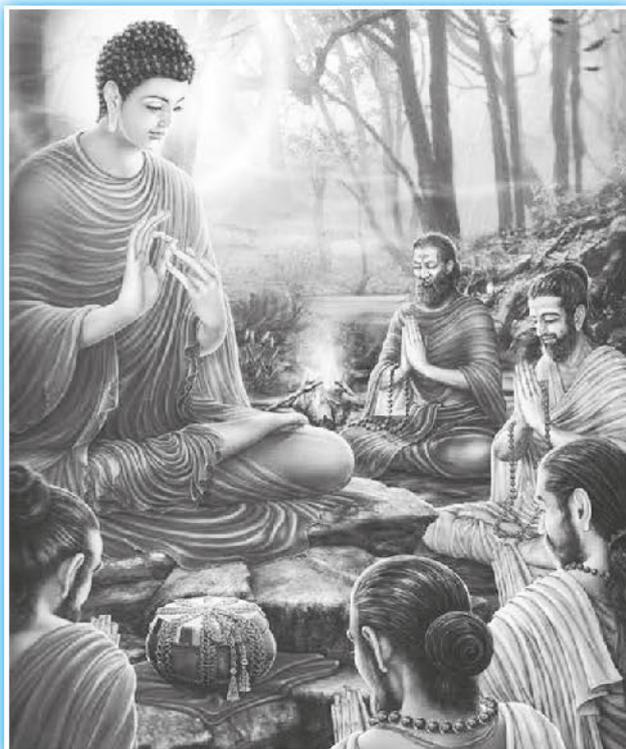
วันอาสาฬหบูชา

วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘

คำว่า **อาสาฬหบูชา** ย่อมาจาก “อาสาฬหปุรณมีบูชา” แปลว่า “การบูชาในวันเพ็ญเดือนอาสาฬหะ” ตรงกับวันเพ็ญ เดือน ๘ ตามปฏิทินจันทรคติของไทย ซึ่งมักจะตรงกับเดือนกรกฎาคมหรือเดือนสิงหาคม

วันอาสาฬหบูชา นับเป็นวันที่สำคัญในประวัติศาสตร์แห่งพระพุทธศาสนา คือ วันที่พระพุทธองค์ทรงแสดงธรรมเทศนาหรือหลักธรรมที่ทรงตรัสรู้เป็นครั้งแรกแก่เบญจ

วัคคีย์ทั้ง ๕ ณ มฤคทายวัน ตำบลอิสิปตนะเมืองพาราณสี ในชมพูทวีป สมัยโบราณ ซึ่งปัจจุบันตั้งอยู่ในประเทศอินเดีย

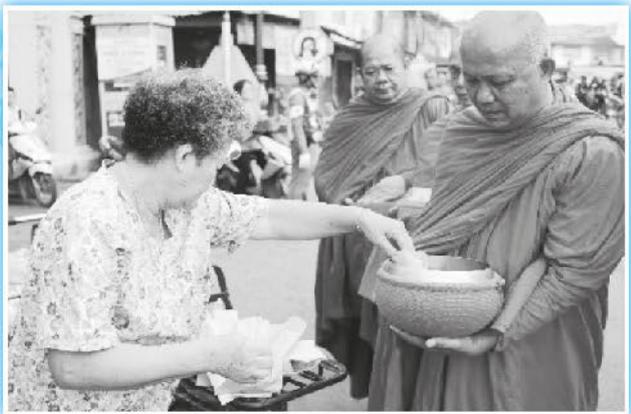
ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร เป็นธรรมเทศนาที่พระพุทธองค์ ทรงแสดงครั้งแรก แปลว่า พระสูตรแห่งการหมุนวงล้อธรรม หรือพระสูตรแห่งการแผ่ขยายธรรมจักร กล่าวคือ ดินแดนแห่งธรรมเมื่อ ๒๕๐๐ กว่าปีมาแล้วนั้น ชมพูทวีปในสมัยโบราณกำลังย่างเข้าสู่ยุคแห่งความเจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองเฟื่องฟูทุกด้าน และมีคนหลายประเภททั้งชนผู้มั่งคั่งร่ำรวย นักบวชที่พัฒนาความเชื่อและข้อปฏิบัติทางศาสนา เพื่อให้ผู้ร่ำรวยได้ประกอบพิธีกรรมแก่ตนเต็มที่ ผู้เบื่อหน่ายชีวิตที่วนเวียนในอำนาจและโภคสมบัติที่ออกบวชหรือบางพวกก็แสวงหาคำตอบที่เป็นทางหลุดพ้นด้วยการคิดปรัชญาต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องที่เหลือวิสัย และไม่อาจพิสูจน์ได้บ้าง พระพุทธเจ้าจึงทรงอุบัติในสภาพเช่นนี้ และดำเนินชีพเช่นนี้ ด้วยแต่เมื่อทรงพบว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในตอนนั้นขาดแก่นสาร ไม่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงแก่ตนเองและผู้อื่น จึงทรงคิดหาวิธีแก้ไขด้วยการทดลองต่างๆ โดยละทิ้งราชสมบัติ และอิสริยยศแล้วออกผนวช บำเพ็ญตบถนานถึง ๖ ปี ก็ไม่อาจพบทางแก้ได้ ต่อมาจึงได้ทรงค้นพบ มัชฌิมาปฏิปทา หรือทางสายกลาง เมื่อทรงปฏิบัติตามก็ได้ค้นพบลัทธิธรรมที่น่าคุณค่าแท้จริงมาสู่ชีวิต อันเรียกว่า อริยสัจ ๔ ประการ ในวันเพ็ญเดือน ๖ ก่อนพุทธศก ๔๕ ปี ที่เรียก

ว่า การตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า จากนั้นทรงประกาศศาสนา โดยทรงดำริหาทางที่ได้ผลดีและรวดเร็ว คือ เริ่มสอนแก่ผู้มีพื้นฐานภูมิปัญญาที่รู้แจ้งคำสอนได้อย่างรวดเร็ว และสามารถนำไปชี้แจงอธิบายให้ผู้อื่นเข้ามาได้อย่างกว้างขวาง จึงมุ่งไปพบนักบวช ๕ รูป หรือปัญจวัคคีย์ ประกอบด้วย โกลนทัตถุญะ วัปปะ ภัททิยะ มหานามะ อัสลชิ และเป็นการแสดงธรรมเทศนาครั้งแรกในวันเพ็ญ เดือน ๘ ใจความสำคัญในการแสดงปฐมเทศนาครั้งแรกของพระพุทธเจ้าทรงแสดงหลักธรรมสำคัญ ๒ ประการ คือ ประการแรก คือ มัชฌิมาปฏิปทาหรือทางสายกลาง เป็นข้อปฏิบัติที่เป็นกลางๆ ถูกต้องและเหมาะสมที่จะให้บรรลุถึงจุดหมายได้ มิใช่การดำเนินชีวิตที่เอียงสุด ๒ อย่าง หรืออย่างหนึ่งอย่างใด ประการที่สอง คือ อริยสัจ ๔ แปลว่า ความจริงอันประเสริฐของอริยะ ซึ่งคือบุคคลที่ห่างไกลจากกิเลส เมื่อพระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมแล้ว ปรากฏว่า โกลนทัตถุญะผู้เป็นหัวหน้าปัญจวัคคีย์ได้เกิดเข้าใจธรรม เรียกว่า เกิดดวงตาเห็นธรรมหรือได้ธรรมจักร

บรรลุเป็นโสดาบัน จึงทูลขอบวชบวชและถือปฏิบัติเป็นพระภิกษุสาวก รูปแรกในพระพุทธศาสนามีชื่อว่า อัญญาโกณฑัญญะ ทำให้ในวันนั้นมีพระรัตนตรัยครบองค์สามบริบูรณ์เป็นครั้งแรกในโลก คือ มีทั้งพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้วันนี้ถูกเรียกว่า “วันพระธรรม” หรือ วันพระธรรมจักร อันได้แก่ วันที่ล้อแห่งพระธรรมของพระพุทธเจ้าได้หมุนไปเป็นครั้งแรก และ “วันพระสงฆ์” คือวันที่มีพระสงฆ์เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก และจัดว่าเป็น “วันพระรัตนตรัย” อีกด้วย

ในวันอาสาฬหบูชานี้ ชาวพุทธควรถือเป็นหน้าที่อันสำคัญยิ่งที่จะพึงประกอบกรบวชบูชาทั้งส่วนอามิสบูชาและปฏิบัติบูชาโดยเฉพาะการปฏิบัติบูชานั้น ควรปฏิบัติตนตามหลักธรรม ในรัชมัจจกัปปวัตตนสูตร อันได้แก่ มัชฌิมาปฏิปทา ข้อปฏิบัติสายกลาง คือ อริยมรรค ๘ กล่าว โดยสรุปก็คือ ควรปฏิบัติตนให้มีศีล สมาธิ ปัญญา เมื่อปฏิบัติได้ดังนี้ ชื่อว่าได้บูชาพระพุทธองค์ ด้วยการบูชาอย่างยิ่ง ตัวอย่างสิ่งที่ชาวพุทธควรปฏิบัติในวันอาสาฬหบูชา เช่น

๑. ทำบุญ ตักบาตร

๒. เข้าวัด ฟังธรรม ปฏิบัติธรรม

๓. เวียนเทียน

๔. ถวายสังฆทาน

๕. ทำทาน เช่น ปล่อยนก, ปลา หรือใส่ชีวิตโคกระบือ

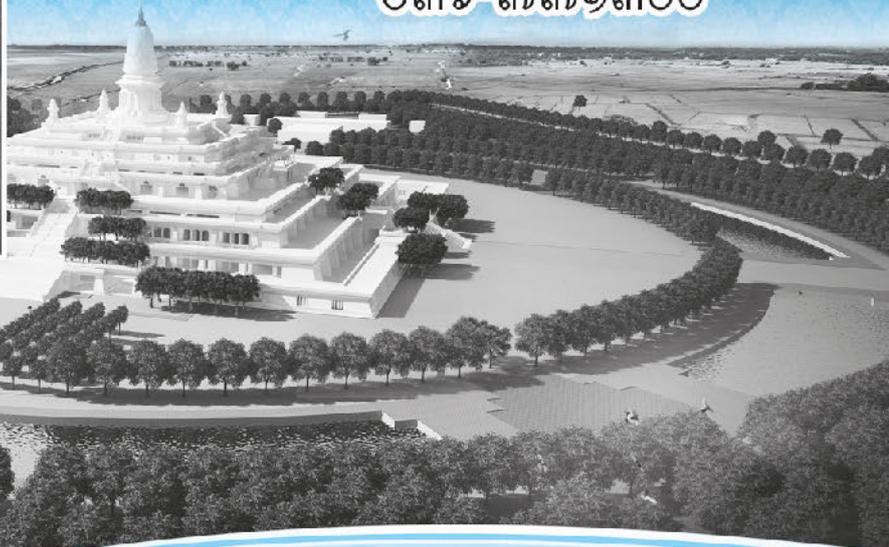

ครั้งหนึ่งในชีวิตที่คุณจะมีโอกาสได้ร่วมจรรโลงพุทธศาสนา

เรียนเชิญท่านผู้มีจิตศรัทธา เป็นส่วนหนึ่งในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยการร่วมสมทบทุนจองโฉนดที่ดิน เพื่อสร้างพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และสังฆเวชนียสถาน ๔ ตำบล ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ตารางวา ละ ๙๙๙ บาท

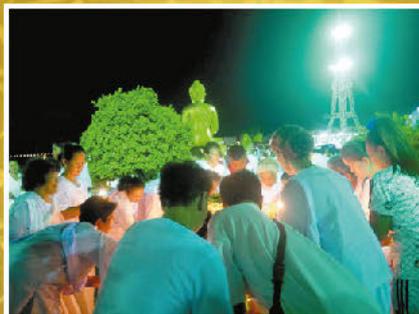
ติดต่อแจ้งความจำนงสั่งจองที่ดิน
๐๓๖-๓๗๑๓๐๐

กิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

“วันอาสาฬหบูชา”

๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พระพุทธรูปปางต่างๆ

ปางทรงรับมธุปายาส

ปางอธิษฐานเพศบรรพชิต

ปางแสดงธรรมจักร

ปางปัจฉิมเวกขณะ

ปางทรงรับมธุปายาส

ปางเสวยมธุปายาส

ปางห้ามมาร

ปางลงท้าว

ปางสดับพินสามสาย

ปางบำเพ็ญทุกรกิริยา

ปางทรงรับทัญจาคา

ปางพนมมือ

ปางโปรดคงคูลิมาลโจร

ปางโปรดพุทธบิดา

ปางประดิษฐาน
รอยพระบาท

ปางเทศนา

ปางปรินิพพาน

วิธีสุวรรณภูมิ

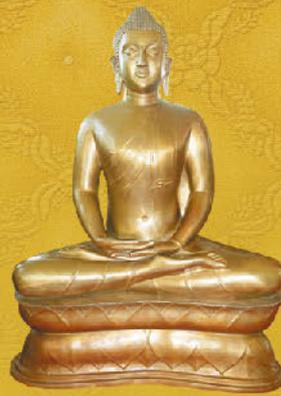
รับอุทกัจฉ

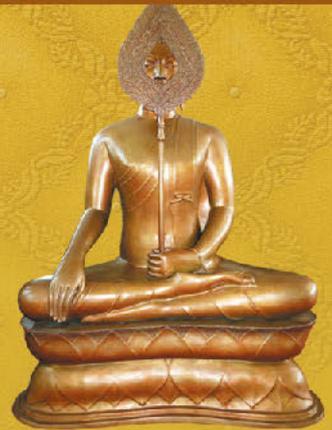
ปางทรงรับผลมะม่วง

ปางฉันทสมอ

ปางขัดสมาธิเพชร

ปางประทานธรรม

พุทธกรทริยา

ปางประทานอภัย(นั่ง)

ปางประทานเอตทิภิกขุ

ปางรับสัตตุดก่อนสัตตุดวง

ปางภัตติกง

ทานบตร

ปางตัดพระเนาลี

ปางแสดงโอวาทปาติโมกข์

ปางสมาธิได้ร่มโพธิ์
เหนือมารผจญ

ปางแสดงโอฬาริกนิมิต

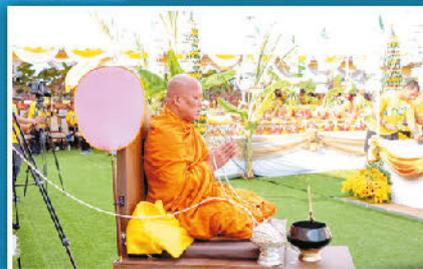
ปางทรงพยากรณ์

ปางทรงพระสุบิน

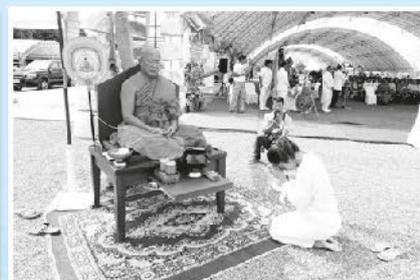
พิธีพุทธาภิเษกและเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ปางประธานบาตร , ปางกัตถิก , ปางทรงรับอุทกัง , ปางปัจจุเวกขณะ
ณ ไร่ไผ่ ต.นิคมสร้างตนเอง อ.เมือง จ.ลพบุรี วันอาทิตย์ ที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๒

พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ปางฉันสมอ, ปางทรงรับหญ้าคา, ปางทรงรับผลมะม่วง และ ปางทรงสุบิน

พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ปางบำเพ็ญทุกรกิริยา , ปางขัดสมาธิเพชร , ปางประทานธรรม ,
ปางประทานอภัย (นั่ง) และปางประทานเอหิภิกขุ

กิจกรรม มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

โครงการ “พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ”

มูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับคณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง และกรมทหารปืนใหญ่ ที่ ๗๒ มอบเครื่องอุปโภค บริโภค ภาย สามเณร ในโครงการ “บรรพชาและอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน”

มูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับคณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง และกรมทหารปืนใหญ่ ที่ ๗๒ มอบถุงยังชีพช่วยเหลือ ผู้ยากไร้ ผู้ป่วยติดเตียง และคนชรา ในเขตอำเภอโคกสำโรง

มูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับคณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง และกรมทหารปืนใหญ่ ที่ ๗๒ เปิดโรงทาน และ มอบน้ำดื่ม สนับสนุน เนื่องในพิธียกช่อฟ้าอุโบสถ ณ วัดชอนบอน ต.เกาะแก้ว อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

ข่าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ในจังหวัดลพบุรี

คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง จัดโครงการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
“ธรรมสัญจร ในฤดูกาลเข้าพรรษา ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๒”

๐ แหล่งที่มา : Facebook พระครูภัทรปัญญาธู วัดสิงห์คูยาง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรงบิณฑบาตข้าวสารอาหารแห้งโดยนำ สิ่งของที่ได้มอบให้ ผู้ป่วยติดเตียง,ผู้ยากไร้
ในเขตอำเภอโคกสำโรง ทั้งนี้มีหน่วยงานร่วมโครงการ อาทิ เทศบาลตำบลโคกสำโรง
สมาคมกู้ภัยโคกสำโรงสงเคราะห์ และสถานีตำรวจภูธรโคกสำโรง

๐ แหล่งที่มา : Facebook พระครูภัทรปัญญาธู วัดสิงห์คูยาง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

คณะสงฆ์จังหวัดลพบุรี ร่วมกับสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลพบุรี
จัดโครงการประกวดมีคณายน้อย
ณ วัดพุน้อย ตำบลชอนม่วง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

๐ แหล่งที่มา : FacebookPrachumSuksamran

พาเที่ยว...

วัดมณีชลขันธ์

วัดมณีชลขันธ์ (วัดพระอารามหลวงชั้นตรี) จากหลักฐานเท่าที่ปรากฏในปัจจุบันสันนิษฐานว่า สร้างในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. ๒๑๙๙-๒๒๓๑) เดิมชื่อ วัดเกาะแก้ว เนื่องจากเป็น วัดที่ตั้งอยู่กลางแม่น้ำลพบุรีด้วยเหตุที่สภาพ ภูมิประเทศเป็นเกาะ มีน้ำล้อมรอบ จึงเหมาะแก่การ เสด็จประพาสประทับพักผ่อนพระอิริยาบถ จึงทำให้ มีเจ้านายชั้นผู้ใหญ่หลายพระองค์เสด็จมาบำเพ็ญ พระราชกุศล และเสด็จมาประทับพักผ่อน ได้แก่ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (เคยเสด็จท้อง พรหมศาสตร์เล่นลี้กว่าเมื่อวันขึ้นสิบค่ำ เดือนสิบสอง ปีวอก ตรงกับ พ.ศ. ๒๔๑๕) พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เคยเสด็จพระราชทานกฐิน ๒ ครั้ง คือเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๘ และ พ.ศ. ๒๔๖๙ การเสด็จ แต่ละครั้งก็จะประทับ ณ พระตำหนักแพกลางท้อง พรหมศาสตร์ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็เคยเสด็จเมื่อตอนลาผนวชก่อนขึ้นเสวยราชย์

■ แหล่งที่ระ

คือที่เดิม

<https://th.wikipedia.org/wiki/วัดไผ่>

หรือมีพระบรมวงศานุวงศ์ ได้แก่ เจ้าฟ้ากรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช และ สมเด็จพระบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ก็เคยเสด็จถวายพระกฐิน ณ วัดนี้เช่นกันปัจจุบันมีการตัดถนนไปถึงตัววัดจึงไม่มีลักษณะเป็นเกาะเช่นเดิม

วัดมณีชลขันธ์ เป็นวัดสำคัญเก่าแก่ของจังหวัดลพบุรี ที่นอกจากจะมีสิ่งสำคัญหลายประการแล้ว ยังเปรียบเสมือน ประตูเมืองลพบุรี กล่าวคือ เป็นเส้นทางสายตรงสายเดียว ระหว่างจังหวัดลพบุรี และจังหวัดสิงห์บุรี

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดฯ พระราชทานนามวัดใหม่ว่า วัดมณีชลขันธ์ กรมศิลปากรประกาศขึ้นทะเบียน เป็นโบราณสถาน เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๙

การวัดขลุ่ยที่สำคัญของวัด

วัดมณีชลขันธ์ มีถาวรวัตถุที่สำคัญคือ พระพุทธรูปปางนาคปรกที่มีความงดงาม ต้นศรีมหาโพธิ์ พระอุโบสถ พระวิหาร และพระพุทธรูปใหญ่ริมน้ำซึ่งมีลักษณะงดงามมาก ในหน้าเทศกาลเดือนสิบสอง วัดนี้เป็นแหล่งชุมนุมของประชาชนมาแข่งเรือและลอยกระทงกันเป็นประจำ

ประจำปี และจุดเด่นที่สำคัญของพระอารามหลวงแห่งนี้ก็คือ เจดีย์หลวงพ้อแสง

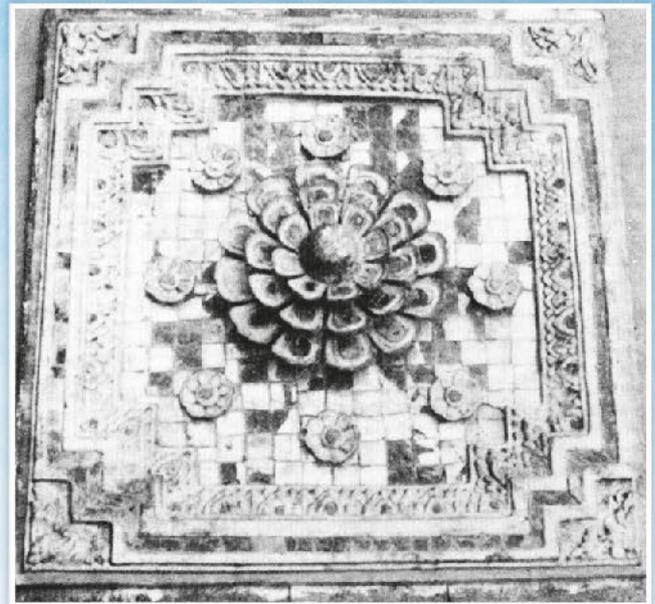
เจดีย์หลวงพ้อแสง

เจดีย์หลวงพ้อแสง เป็นเจดีย์ฐานเล็กแต่ทรงสูง อยู่ทางด้านใต้ของวัด สามารถมองเห็นได้แต่ไกล และถือเป็นสัญลักษณ์ตราประจำวัดด้วย เจดีย์นี้มีลักษณะองค์เจดีย์เป็นรูปสี่เหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสองทรงสูงชลุ่ย ฐานขนาด ๑๕.๔๐ เมตร ทำเป็น ๓ ชั้น มีซุ้มประตูยอดแหลมอยู่ด้านข้างทั้ง ๔ ด้าน ชั้นที่ ๔ ตอนบนเป็นองค์ระฆัง ส่วนยอดทำเป็นแท่นบัลลังก์ และปล้องไฉนขึ้นไป เจดีย์หลวงพ้อแสงนี้เป็นที่เคารพสักการะของชาวจังหวัดลพบุรีและใกล้เคียงเป็นอันมากสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ พระบิดาแห่งประวัติศาสตร์ไทย ได้เขียนถึงเจดีย์หลวงพ้อแสงว่าผู้สร้างคือ พระอาจารย์แสง ดังปรากฏในตำนานเมืองลพบุรีว่า ที่ห้องท่งพรหมาคอยอยู่ใกล้เมือง มีพระเจดีย์สูงที่วัดมณีชลขันธ์องค์แลเห็นได้แต่ไกล ชวนให้สำคัญว่าเป็นของสร้างไว้แต่โบราณ แต่แท้จริงเป็นของพระภิกษุองค์ ๑ ชื่อพระอาจารย์แสง เป็นผู้คิดแบบสร้างขึ้น เมื่อรัชกาลที่ ๔ ซึ่งเป็นเจดีย์ย่อ

หลวงพ่อแสง

เพดานบุษบกธรรมาสน์

มุ่มไม้สิบสองทรงขลุ่ย กำลังเอนไปทางทิศใต้จนมีผู้ให้สมญานามว่า หอเอนเมืองลพบุรี เล่ากันว่า หลวงพ่อแสงผู้สร้างวัดนี้ สร้างเจดีย์ความสูงขนาด ๕-๖ ชั้น โดยไม่ใช้นั่งร้าน สร้างเสร็จแล้วก็กระโดดลงมาแล้วหายตัวไป เมื่อคราวฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี จังหวัดลพบุรีและผู้รักในศิลปะโบราณสถาน ได้ช่วยกันบูรณะบริเวณรอบพระเจดีย์ให้เป็นสวนสาธารณะ ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ ทำให้บริเวณนั้นร่มรื่น น่าดูยิ่งขึ้นต่อมามีการสร้างวิหารเพื่อประดิษฐานรูปหล่อหลวงพ่อแสง และสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังสี โดยร่วมใจกันบูรณะเจดีย์ครั้งใหญ่เนื่องในวโรกาสที่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เจริญพระชนมายุ ครบ ๔๘ พรรษา ใน พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลอีกด้วย

จารึกบนแผ่นไม้บุษบกธรรมาสน์

เป็นไม้สร้างในปีพุทธศักราช ๒๒๒๕ เป็นภาษาไทย จำนวนด้าน ๑ ด้าน มี ๑๑ บรรทัดวัดตุจจารึก เป็นรูปสี่เหลี่ยม กว้าง ๔๘ ซม. สูง ๖๗ ซม.หนา ๑๔ มม. เนื้อหากล่าวถึงประวัติการสร้างบุษบกธรรมาสน์หลังนี้เมื่อ พ.ศ. ๒๒๒๕ และรายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายผู้สร้างคือ ขุนศรีเทพบาลราช รักษาและแม่อกบัน อายุจากศักราชที่ปรากฏในจารึกคือ พ.ศ. ๒๒๒๕ ตรงกับสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (ครองราชย์ พ.ศ. ๒๑๙๙ - ๒๒๓๑) เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี ได้ขอรับมอบชิ้นส่วนธรรมาสน์ ที่เก็บรักษา

อยู่ในศาลาวัดมณีชลขันธ์ มาจัดแสดง ลักษณะเป็นหลังคาซ้อนกันเป็นชั้นๆ เรียวเล็กขึ้นไปจนถึงปลายสุดเป็นยอดแหลม ตัวเรือนโปร่งสำหรับภิกษุนั่งแสดงธรรม มีบันไดทางขึ้นข้างบุษบก อนึ่ง ในสมัยอยุธยามีความนิยมในการสร้างบุษบกธรรมาสน์เพื่อถวายวัด เนื่องด้วยความศรัทธาหรือเพื่ออุทิศส่วนกุศลแก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว ต่อมาในสมัยรัตนโกสินทร์ ได้ลดความนิยมลงไป เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายสูงและใช้เวลาในการสร้างนาน เพราะต้องใช้เวลาเนื้อดี และช่างต้องมีความประณีตสูง ปัจจุบันจัดแสดงอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สมเด็จพระนารายณ์

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี เรื่อง วัดมณีชลขันธ์ จาก <https://th.wikipedia.org>

ประวัติพระพุทธเจ้า

ตอน ตรัสรู้และแสดงปฐมเทศนา

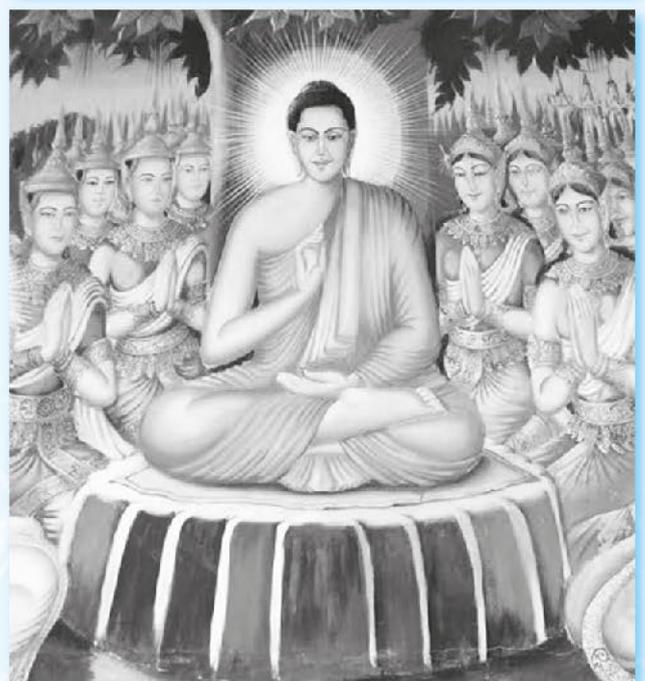
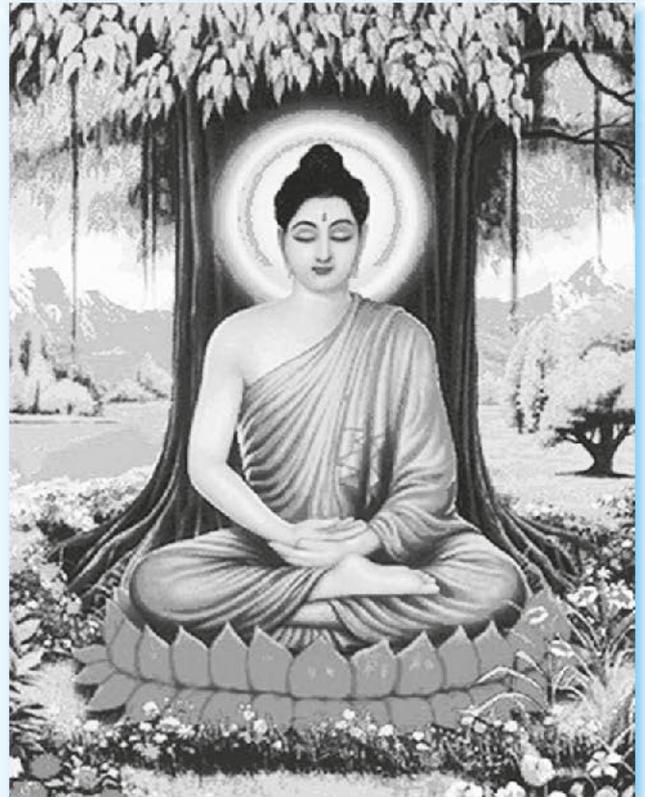
ครานั้นพระองค์ทรงประทับนั่งขัดสมาธิ ได้ตั้งพระศริมหาโพธิ์ ณ อุรุเวลาเสนานิคม เมืองพาราณสี หันพระพักตร์ไปทางทิศตะวันออก และตั้งจิตอธิษฐานด้วยความแน่วแน่ว่าตราบใดที่ยังไม่บรรลุลัมมามีโพธิญาณ ก็จะไม่ลุกขึ้นจากสมาธิบัลลังก์ แม้จะมีหมู่มารเข้ามาขัดขวาง แต่ก็พ่ายแพ้พระบารมีของพระองค์กลับไปจนเวลาผ่านไปที่สุดในพระองค์ทรงบรรลुरुูปฌาณ คือ

ยามต้น หรือปฐมยาม ทรงบรรลुरुูปเพนิวาสนุสติญาณ คือ สามารถระลึกชาติได้

ยามสอง ทางบรรลुरुูปปาตญาณ (ทิพยจักขุญาณ) คือ รู้เรื่องการเกิดการตายของสัตว์ทั้งหลายว่า เป็นไปตามกรรมที่ทำได้

ยามสาม ทรงบรรลुरुูปอภิวักขญาณ คือ ความรู้ที่ทำให้สิ้นอาสวะ หรือกิเลส ด้วยอริยสัจ ๔ ได้แก่ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ และมรรค และได้ตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเป็นศาสดาเอกของโลก ซึ่งวันที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรงกับวันเพ็ญเดือน ๖ ขณะที่มีพระชนม์ ๓๕ พรรษา

หลังจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้แล้ว ทรงพิจารณาธรรมที่พระองค์ตรัสรู้มาเป็นเวลา ๓ สัปดาห์ และทรงเห็นว่าพระธรรมนั้นยากต่อบุคคลทั่วไปที่จะเข้าใจและปฏิบัติได้ พระองค์จึงทรงพิจารณาว่า บุคคลในโลกนี้มีหลายจำพวกอย่าง บัว ๔ เหล่า ที่มีทั้งผู้ที่สอนได้ง่าย และผู้ที่สอนได้ยาก พระองค์จึงทรงระลึกถึงอาฬารดาบสและอุทกดาบส ผู้เป็นพระอาจารย์ จึงหวังเสด็จไปโปรด แต่ทั้งสองท่านเสียชีวิตแล้ว พระองค์จึงทรงระลึกถึงปัญจวัคคีย์ ทั้ง ๕ ที่เคยมาเฝ้ารับใช้ จึงได้

เสด็จไปโปรดปัญจวัคคีย์ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน

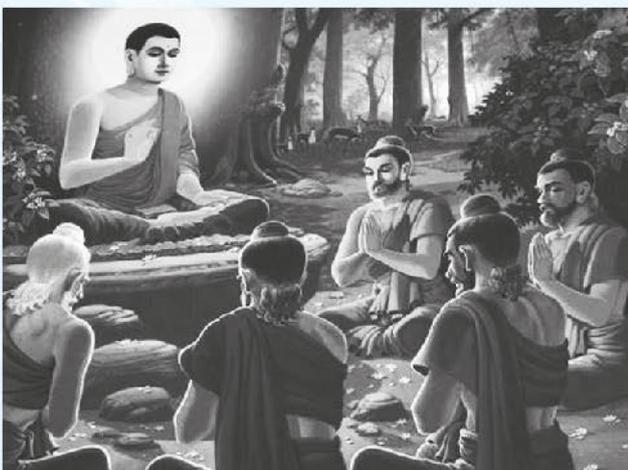
ธรรมเทศนาครั้งแรกที่พระองค์ทรงแสดงธรรมคือ “ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร” แปลว่าสูตรของการหมุนวงล้อแห่งพระธรรมให้เป็นไป ซึ่งถือเป็นการแสดงพระธรรมเทศนาครั้งแรก ในวันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ ซึ่งตรงกับวันอาสาฬหบูชา

ในการนี้พระโกณฑัญญะได้ธรรมจักขุ คือดวงตาเห็นธรรมเป็นคนแรก พระพุทธองค์จึงทรงเปล่งวาจาว่า “อัญญาสิ วตะโกณฑัญโญ” แปลว่า โกณฑัญญะได้รู้แล้ว ท่านโกณฑัญญะ จึงได้สมญาว่า **อัญญาโกณฑัญญะ** และได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์องค์แรกใน

พระพุทธศาสนา โดยเรียกการบวชที่พระพุทธเจ้าบวชให้ว่า “เอตทิกขอุปสัมปทา”

หลังจากปัญจวัคคีย์อุปสมบททั้งหมดแล้ว พระพุทธองค์จึงทรงเทศน์อนัตตลักขณสูตร ปัญจวัคคีย์จึงสำเร็จเป็นอรหันต์ในเวลาต่อมา

■ แหล่งที่มา : K@POOK! เรื่อง พุทธประวัติ ประวัติพระพุทธเจ้า จาก <https://highlight.kapook.com>

"สังขารมชีวิต"

ที่อเมริกา มีงานวิจัยพบว่า คนที่มีความสุขมากที่สุดในโลก คือ ผู้ดำเนินตามทางของพระพุทธองค์ ทดสอบด้วยการสแกนสมองพระสงฆ์ที่ทำสมาธิ และได้ผลลัพธ์ออกมาว่าเป็นจริงหลักความเชื่อของเหตุที่ทำให้เกิดความสุขนั้นก็คือ อยู่กับปัจจุบันขณะปล่อยวางได้ในสิ่งที่ เกิดขึ้น แล้วควบคุมความอยากที่ไม่มีสิ้นสุดไม่ใช้ความรุนแรง ไม่ทะเลาะ และใช้หลักเวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร ให้อภัยตัวเอง และ ผู้อื่น มีจิตใจเมตตากรุณา และเสียสละเพื่อผู้อื่น

อริยสัจ ๔ คือสิ่งที่พระพุทธเจ้าทรงค้นพบ และทรงบอกแก่เวไนยสัตว์ไว้ด้วย **"ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค"** แท้จริงแล้วก็คือทางเดินไปหาคำว่า **"ความสุข"** เพราะถ้าเมื่อไรเรากำจัด **"ความทุกข์"** ได้แล้ว ความสุขก็จะเกิดขึ้น อุปสรรคของความสุข ก็คือแรงปรารถนาและตัณหา คนเรา จะมีความสุขไม่ขึ้นอยู่กับการ **"มีเท่าไร"** แต่ ขึ้นอยู่ที่ว่าเรา **"พอเมื่อไร"** ความสุข ไม่ได้ขึ้นกับจำนวนสิ่งของที่เรามีหรือ เราได้ตั้งนั้นวิธีจะมีความสุขนั้น อันดับแรกต้อง **"หยุด ให้เป็น และพอใจให้ได้"** ถ้าเราไม่หยุดความอยากของเรา แล้วละก็ เราก็จะต้องวิ่งไล่ตาม หลายสิ่งที่เรา **"อยากได้"** แล้วนั่นมันเหนื่อย และ ความทุกข์ก็จะตามมาข้อต่อมาที่

ทำให้เราเป็นสุข คือการมองทุกอย่างในแง่บวก ในชีวิตแต่ละวัน แนนอนว่าเรา ต้องเจอทั้งเรื่องดีและไม่ดี ถ้าเราอยาก จะมีความสุข เราต้องเริ่มด้วยการมองแต่สิ่งดีๆ มองให้เป็นบวก เพื่อใจเราจะได้เป็นบวก คิดถึงสิ่งที่เราทำ สำเร็จแล้วในวันนี้ สิ่งดีๆ ที่เราได้ ข้อต่อมา คือการให้ หมายรวมถึง การให้ในรูปแบบสิ่งของหรือเงิน เรียกว่า "บริจาค" และการให้ความเมตตากรุณาต่อกัน ให้อภัยทั้งตัวเอง และคนอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยทำให้เรามีความสุข

การปล่อยวางให้ได้ในทุกสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว และที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ไม่ว่าเรื่องจะร้ายแรงและเศร้าโศกเพียงใด จำไว้ว่ามันจะโดนเวลาพัดพามันไปจากเรา ไม่ช้าก็เร็ว เราจะผ่านพ้นไปได้ และ ยอมรับในความเป็นจริงของชีวิต ไม่ว่า จะเป็น เรื่องที่เราไม่ชอบเพียงใด ไม่ว่าผิดหวัง สูญเสีย เจ็บป่วย ล้วนแล้วแต่ เป็นส่วนหนึ่งของ ชีวิตเรา ทุกคนต้องได้ผ่านบททดสอบนี้ทั้งสิ้น ไม่ว่าเราจะเป็นใครทำตนเองให้ สดใส ด้วยการยิ้มให้ตนเอง ทำคนอื่นให้สดใสได้ ด้วยการยิ้มให้เขา การยิ้ม ไม่ต้องลงทุนอะไรเลย แต่สร้างความสดใสได้มาก ทำให้เราเป็นสุขอยู่เสมอ เพราะความสุข มันอยู่ใกล้แค่นี้เอง แค่นี้ใจของเราเอง ยิ้มแย้มอย่างแจ่มใส เห็นใครทักก่อน นี่คือนิสัย แสดงเสน่ห์แบบง่ายๆ แต่ให้ผลมาก

การให้อภัย ไม่ต้องลงทุนอะไรเลย แต่การแก้แค้น ต้องลงทุนมาก เขาบอกว่าเรา ไม่ถึงนาที่เขาอาจลืมไปแล้วด้วย แต่เรายังจดจำยังเจ็บใจอยู่ นี่เราฉลาดหรือโง่กันแน่

บ่นแล้วหมดปัญหาก็น่าบ่น บ่นแล้วมีปัญหาไม่รู้จะบ่นไปหา
อะไรเรายังเคยเข้าใจผิดผู้อื่น ถ้าคนอื่นเข้าใจเราผิดบ้าง ก็ใช่
ว่าจะเป็นเรื่องแปลกอะไร ทำไม่ต้องเศร้าหมองในเมื่อเราไม่
ได้เป็นอย่างที่ใครเข้าใจ

- ◆ อย่าโกรธ ฟุ่มเฟือย
- ◆ อย่าโกรธ จุกจิก
- ◆ อย่าโกรธ ไม่เป็นเวลา
- ◆ อย่าโกรธมาก จะเสียสุขภาพกายและสุขภาพจิต
- ◆ แม้จะฝึกให้เป็นผู้ไม่โกรธ ไม่ได้
- ◆ แต่ฝึกให้เป็นผู้ไม่โกรธ บ่อยได้
- ◆ ฝึกให้เป็นผู้รู้จักให้อภัยได้
- ◆ การนึกตำหนิว่าร้าย เป็นเรื่องของเขา
- ◆ การให้อภัย เป็นเรื่องของเรา
- ◆ การชอบพูดถึงความดีของเขา คือความดีของเรา
- ◆ การชอบพูดถึงความไม่ดีของเขา คือความ
ไม่ดีของเรา
- ◆ โทษคนอื่น แก้อะไรไม่ได้
- ◆ โทษตนเอง แก้อะไรได้
- ◆ แก้วตัว ไม่ได้ช่วยอะไร
- ◆ แต่แก้วช่วย ให้ดีขึ้น
- ◆ การนอนหลับ เป็นการพักกาย
- ◆ การทำสมาธิ เป็นการพักใจคนส่วนใหญ่

- พักแต่กาย ไม่ค่อยพักใจ
- ◆ รู้จักทำใจให้รัก ผู้บังคับบัญชา
- ◆ รู้จักทำใจ ให้รักลูกน้อง
- ◆ รู้จักทำใจ ให้รักเพื่อนร่วมงาน
- ◆ สวรรค์ ก็อยู่ที่ทำงาน
- ◆ เกลียด ผู้บังคับบัญชา
- ◆ เกลียด ลูกน้อง
- ◆ เกลียด ผู้ร่วมงาน
- ◆ นรก ก็อยู่ที่ทำงาน
- ◆ การที่เราจะต้องแสวงหาความสุข แสดงว่า
เรายังขาดความสุข แต่ถ้าเรารู้จักทำใจให้เป็นสุข
ได้เอง ก็ไม่ต้องไปดิ้นรนแสวงหาที่ไหน
- ◆ อ่อนน้อม อ่อนโยน อ่อนหวาน นั้นดีแล้ว
- ◆ อ่อนข้อ ให้เขาบ้าง ก็ยังดี
- ◆ แต่ อ่อนแอนั้น ไม่ดี
- ◆ ในการ คบคน ศิลปะใดๆ ก็สู้ความจริงใจไม่ได้
- ◆ จง ประหยัด คำติ แต่อย่าตระหนี่ คำชม
- ◆ อภัย ให้แก่กันในวันนี้ดีกว่า อโหสิ ให้กันตอนตาย
- ◆ ถ้าคิด ทำความดี ให้ทำได้ทันที
- ◆ ถ้าคิด ทำความชั่ว ให้เลิกคิดทันที
- ◆ ถ้าเลิกคิดไม่ได้ ก็อย่าทำวันนี้ ให้ผลัดวันไปเรื่อยๆ
- ◆ ถึงจะรู้ร้อยเรื่องพันเรื่อง ก็ไม่สู้ รู้เรื่องดับทุกข์
- ◆ โลกสว่างด้วยแสงไฟ ใจสว่างด้วยแสงธรรม
- ◆ แสงธรรมส่องใจ แสงไฟส่องทาง
- ◆ ผู้สนใจธรรม สู้ผู้รู้ธรรมไม่ได้
- ◆ ผู้รู้ธรรม สู้ผู้ปฏิบัติธรรมไม่ได้
- ◆ ผู้ปฏิบัติธรรม สู้ผู้ที่เข้าถึงธรรมไม่ได้
- ◆ มีทรัพย์มาก ย่อมมีความสุขมาก
- ◆ มีธรรมะมาก ย่อมมีความสุขมาก

■ แหล่งที่มา : หนังสือ Time Magazine

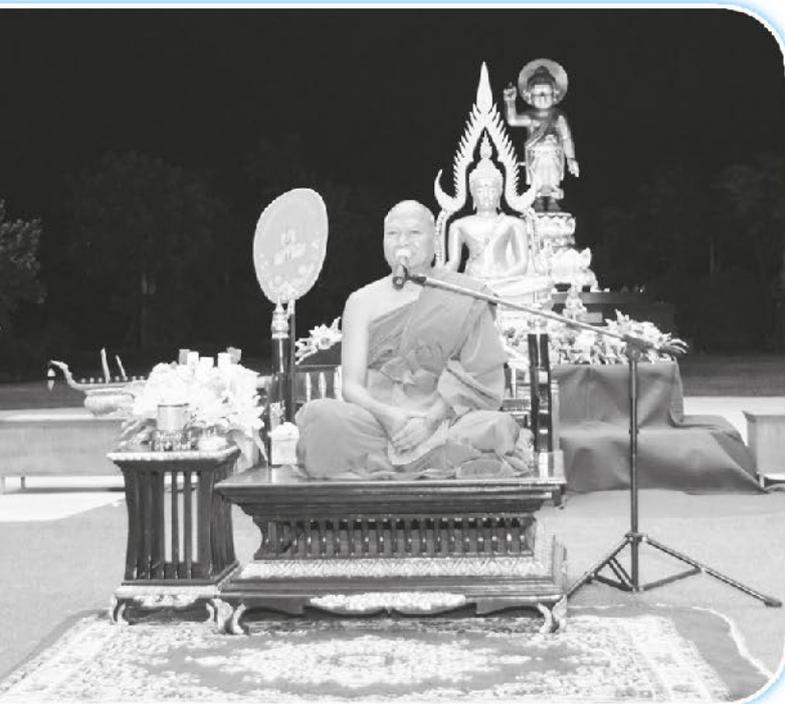
ธรรมะ จาก... หลวงพ่อเจ้าคุณฯ

คำว่า “หน้าที่” ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง กิจที่ต้องทำด้วย ความรับผิดชอบ

หน้าที่ของชาวพุทธมี ๒ ส่วน ส่วนแรกเกี่ยวกับตัวเรา หากเราไม่ศึกษา ไม่ปฏิบัติธรรม ผลเสีย ความทุกข์ และความเสื่อม เหล่านี้จะเกิดขึ้นกับตัวเรา ซึ่งถ้าพูดถึงหน้าที่รวมทั้งหมดแล้ว มี ๓ สิ่งที่เราต้องปฏิบัติ คือ ๑.การรักษาศีล ๒.การเจริญภาวนา ๓.การให้ทาน สามสิ่งนี้ต้องปฏิบัติให้เป็นประจำสม่ำเสมอ

ทำให้ดี และทำให้ถูก เราจะได้รับผลของทาน ศีล ภาวนา ตรงกันข้าม หากไม่ปฏิบัติก็จะส่งผลเสีย เช่น คนที่ไม่ให้ทาน ก็จะมีกรรมตระหนี่ถี่เหนียว เห็นแก่ตัว เกิดความโลภ เกิดความมักมากอยากได้ ที่สุดก็จะนำไปสู่การกระทำที่เราเรียกกันว่าการทุจริต ทำให้ตัวเองเกิดความเสื่อมเสีย และเศร้าหมอง ที่สำคัญเกิดทุกข์ตั้งนั้นการกระทำที่มิชอบ หรือการกระทำที่ต่ำ เมื่อเราทำไปแล้วเราย่อมได้รับผลของการกระทำนั้นๆ จะอยู่ที่ไหนก็แล้วแต่ถึงแม้จะเสียชีวิตไปแล้วผลของกรรมนั้นก็จะเป็นไปสู่อุคติ เพราะเหตุนี้จึงต้องมีการทำบุญบำเพ็ญกุศลให้ผู้วายชนม์ เพื่อให้ผลบุญดังกล่าวหนุนนำไปสู่สุคติ คือ ไปเกิดในที่ๆ ดี ซึ่งเป็นไปไม่ได้เลยหากเราไม่ให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา แต่ในขณะที่เดียวกันหากเรา ให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา อยู่เป็นปกตินิสัย ผลเหล่านี้จะนำพาให้ท่านไปสู่สุคติ เปรียบเทียบกับลูกโป่งที่เราใส่แก๊ส แล้วปล่อยให้ลอยขึ้นไปบนท้องฟ้า หากเราเสียชีวิตผลบุญ กุศลที่เราได้บำเพ็ญแล้ว สะสมมานั้นก็จะนำพาให้เราไปสู่สุคติ สู่ภพภูมิที่ดี

คนเรานั้นหากประพฤติมิชอบ เอาไร้ดเอาเปรียบ ฉ้อโกงคนอื่น จนกระทั่งร่ำรวย เป็นมหาเศรษฐีมีเงินหมื่นล้าน แสนล้าน แต่ไม่ชอบที่จะทำบุญ

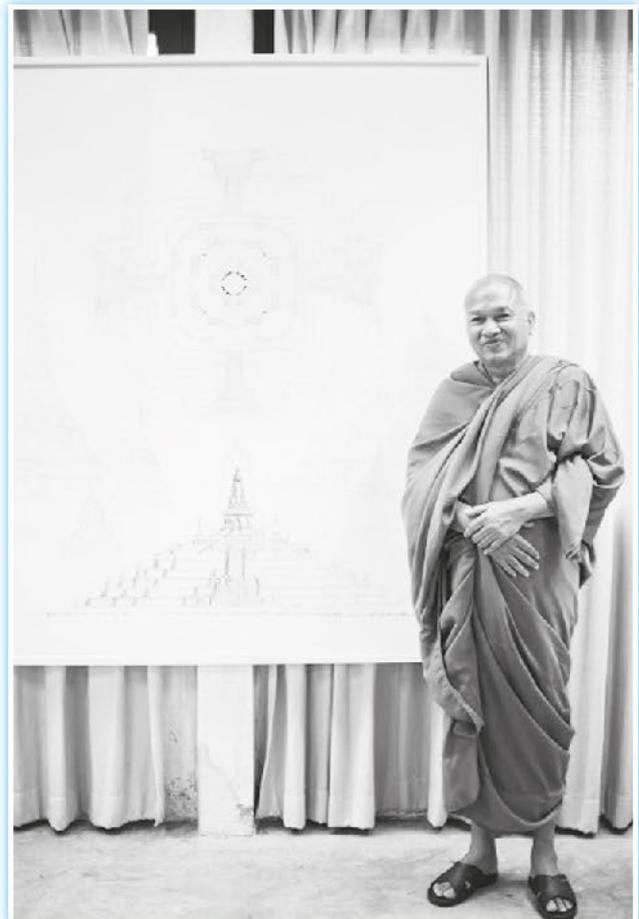

ทำงาน ไม่สนใจการรักษาศีล เจริญภาวนา จิตใจคิดแต่ความโลภอยากมีเพิ่มขึ้น มีเท่าไรก็ไม่รู้จักพอ จนกระทั่งวันหนึ่ง เมื่อใกล้จะเสียชีวิตแล้ว เจ็บป่วย มีความทุกข์ นำทรัพย์สินเงินทองที่มีมากมายนั้น สร้างบุญ สร้างกุศล เพราะคิดว่า สามารถที่จะทำ ให้เขาไปสู่สุคติได้ แต่พุทธองค์ท่านสอนให้เราสร้างบุญสร้างกุศลตลอดเวลา ทุกลมหายใจ ทุกย่างก้าว เราต้องหมั่นสะสมบุญ ซึ่งจะแตกต่างกับคนที่ร่ำรวย ไม่สนใจการรักษาศีล เจริญภาวนา ทำบุญครั้งเดียวแล้วจะไปสู่สุคติ มันเป็นไปได้ยากมาก ดังนั้นเรื่องของทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ต้องทำตลอดเวลา สม่ำเสมอ ให้เป็นอุปนิสัย จนกระทั่งตัวเราเข้าใจ ว่าบุญนั้นนำสุข นำความเจริญมาให้เราอย่างไร และผลของสิ่งที่เรากระทำนั้นเราได้อะไร ชีวิตเราเป็นอย่างไร ฉะนั้นในช่วงเข้าพรรษานี้ พวกเราควรจะตระหนักถึงการทำหน้าที่ของชาวพุทธที่ดี

พุทธศาสนา เป็นสมบัติที่ล้ำค่าที่สุดในโลก หากได้สมบัตินี้ไป คือ มีธรรมะอยู่ในชีวิต ซึ่งเป็นธรรมะที่พุทธองค์ได้ทรงสอน ยิ่งศึกษา ปฏิบัติ สะสม

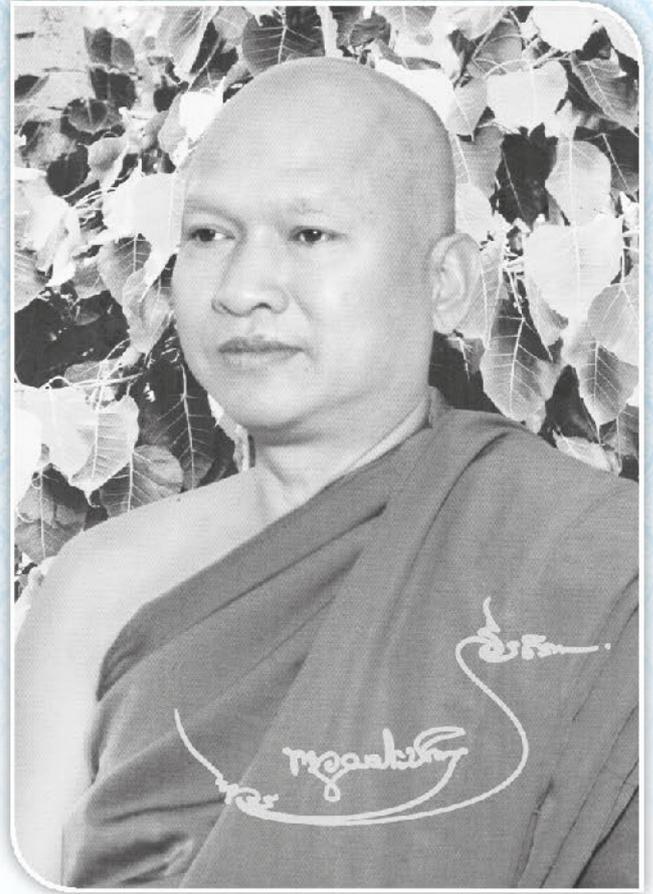

ไว้ ชีวิตจะพ้นจากความทุกข์และ ความทุกข์ที่เรามีก็จะค่อยๆลดลง เบาลงเรื่อยๆ จนเข้าใจได้ว่าความสุขที่แท้จริงเกิดขึ้นได้อย่างไร บุญกุศลที่ได้บำเพ็ญแล้วให้ผลอย่างไรกับชีวิต สามารถรับรู้ได้เองโดยที่ไม่ต้องให้ใครมาบอก เช่น นำน้ำตาลเข้าปาก กับเกลือเข้าปาก สามารถแยกได้ออกเลยว่า สิ่งใดคือ เกลือ สิ่งใดคือ น้ำตาล เช่นเดียวกันกับความทุกข์ ความสุข ซึ่งเป็นความรู้สึกเวทนา จะรับรู้ได้ด้วยตัวเรา คือ ได้รับรู้ ได้เห็นถึงความจริง ความรู้สึกที่เป็นจริง เรียกว่า เวทนานุปัสสนา ถ้ามีสติกำหนดรู้ มีสติ เจริญไปในเวทนาทั้งหลาย จะเกิดสภาวะธรรม ที่เรียกว่า ปัญญาเกิด ภายในรูปนามของตัวเรา หลวงพ่อยกตัวอย่าง คนที่เป็นโรคร้าย หากเจริญเวทนานุปัสสนา มีสติ ตามความรู้สึกของตัวเอง เวทนา ก็จะเกิดดับไปตามกาลเวลา เพราะฉะนั้น เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป เป็นเรื่องธรรมดา ของทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้าหากเจ็บปวดแล้วไปปรุงแต่ง เวทนา หรือ ความเจ็บปวดนั้น ก็จะ

ยิ่งมากขึ้น หลวงพ่อขอแนะนำ ว่าเวลาเจ็บปวด ให้เราระลึกถึงที่ พุทธองค์ท่านสอน คือ มีสติ เจริญสติไปในเวทนาเหล่านั้น ไม่ไปปรุงแต่งเพื่อให้เกิดความทุกข์ที่มากขึ้น สิ่งนี้คือประโยชน์อย่างยิ่งที่ได้เกิดเป็นชาวพุทธ ได้ศึกษาปฏิบัติ ตามหลักคำสอนของพุทธองค์

องค์สัมมาสัมพุทธเจ้า ได้กำหนดให้พระภิกษุอยู่ประจำที่ ในช่วงฤดูฝน เพราะพระภิกษุจะเดินเหยียบ พืชไร่ พืชสวน ของชาวบ้านเสียหาย จึงเป็นที่มาของการจำพรรษาของพระภิกษุ พุทธองค์ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาก เพราะไม่อยากให้พระภิกษุทำชาวบ้านเดือดร้อน หลังจากที่พืชไร่ พืชสวนที่ชาวบ้านปลูกเจริญงอกงามดีแล้ว ชาวบ้านก็นำพืชผลเหล่านั้นมาทำเป็นภัตตาหาร ถวายพระภิกษุ อาทิ เช่น ขนมกระยาสาธชาวพุทธในสมัยนั้น ถือว่า พระภิกษุเป็นผู้เจริญแล้ว ประเสริฐแล้ว เพราะฉะนั้นการทำบุญกับพระภิกษุในสมัยนั้น เป็นเรื่องใหญ่ และให้ความสำคัญกันมาก พืชผล ที่ออกในฤดูกาลแรกจึงนิยมนำมาทำอาหาร คาว หวาน ถวายพระ ในช่วงเข้าพรรษาจึงนำขนมกระยาสาธมาถวายพระ จนเป็นขนบธรรมเนียมจนถึงปัจจุบัน หลวงพ่อมีลูกศิษย์อยู่คนหนึ่งทำขนมกระยาสาธขายหลายสิบปี

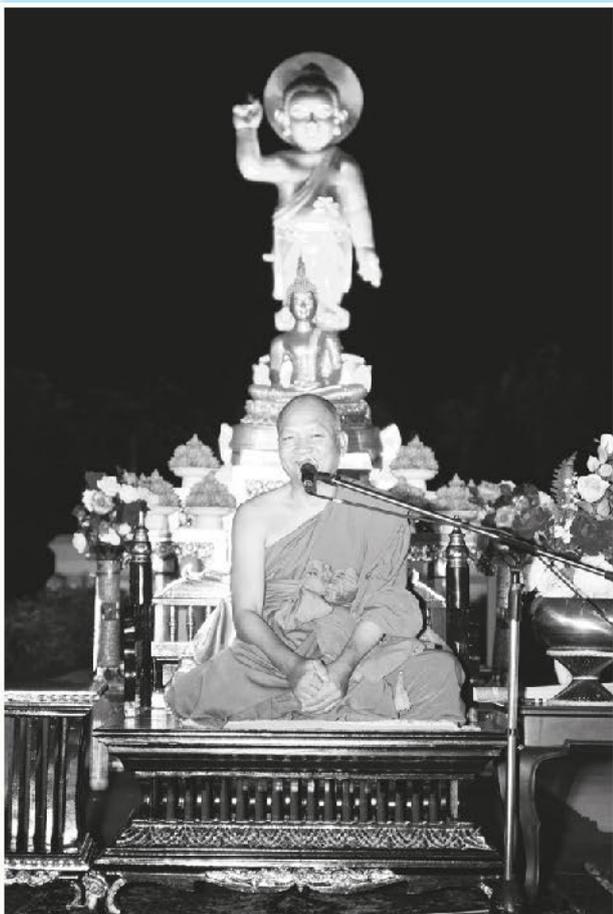
ทุกวันนี้ได้สืบทอดการทำขนมกระยาสาธให้ลูกชาย เป็นการสืบทอดรุ่นต่อรุ่น ที่หลวงพ่อกล่าวถึงเรื่องการสืบทอดนั้นก็เพราะว่า การสืบทอดพุทธศาสนานั้น เป็นหน้าที่ของชาวพุทธ ต้องตระหนักว่ามีหน้าที่ สืบสานพระพุทธศาสนา รักษาพุทธศาสนา เอาไว้ให้คนรุ่นหลัง ได้กิน ได้ใช้ ที่หลวงพ่อใช้คำนี้ก็เพราะว่า การที่เราจะประกอบอาชีพ ให้เจริญรุ่งเรือง ต้องมีธรรมะหลายข้อ ยกตัวอย่างเช่น ความขยันหมั่นเพียรและความอดทน สองสิ่งนี้ขาดไม่ได้ ทุกคนล้วนทุกข์ได้ เพราะความเพียร ความอดทน สามารถเผากิเลสได้ โดยเฉพาะความเกียจคร้าน หากอดทน และมีความเพียรในการประกอบอาชีพ จะมีแต่ความเจริญ ฉะนั้นจึงอยากจะย้ำให้ท่านทั้งหลายช่วยกันสืบทอดพระพุทธศาสนาในช่วงวันเข้าพรรษา หรือวันอาสาฬหบูชา เราถวายเทียนพรรษา ถวายผ้าอาบน้ำฝน ให้พระภิกษุ บางคนถามว่าทำไมต้องถวายเทียนพรรษา เพราะ ปัจจุบันใช้ไฟฟ้าหมดแล้ว จริงๆแล้วนั้นการถวายเทียนพรรษา หรือสิ่งของ

อื่นๆในช่วงวันสำคัญทางพระพุทธศาสนานั้นเป็น
ประเพณี ที่เราต้องปฏิบัติตามหลายวันก่อนหลวงพ่อดู
ข่าว เห็นท่านนายกรัฐมนตรี กับประชาชนร่วมกัน
แสดงผีตาโขน ดูแล้วสวยงามและควรรักษาประเพณี
อันดีงามนี้ไว้ ถ้าไม่รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณี
ไว้ จะไม่เจริญ ความเสื่อมจะเกิดขึ้น

วัฒนธรรม คือ ความเจริญงอกงามของ
มนุษย์ หากไม่รักษาประเพณี และวัฒนธรรมเอาไว้
จะอยู่กันอย่างไร อยู่กันแบบไหน

สุดท้ายนี้หลวงพ่อบอกให้เราทุกคน ตระหนัก
ถึง หน้าที่ของความเป็นชาวพุทธ เข้าพรรษา ทำบุญ
เข้าวัด คนเฒ่าคนแก่สมัยก่อนวันพระหรือวันสำคัญ
ทางพระพุทธศาสนาก็เข้าวัดปฏิบัติธรรม รักษาศีล
อุโบสถ ตรงข้ามกับปัจจุบันเพราะยุคสมัยที่เปลี่ยนไป
อย่างไรก็ตามขอให้ระลึก นึกถึงว่า พระธรรมคำสั่ง
สอนของพุทธองค์ ว่าด้วยเรื่องของการปฏิบัติที่ใจ
ตัวอย่าง เช่น สวดมนต์ที่บ้าน บนรถเมล์

โชคดีที่มีโอกาสได้เกิดเป็นมนุษย์บนผืนแผ่นดิน
ดินที่มีพระธรรมคำสั่งสอน ของพุทธองค์เป็นเครื่อง
ยึดเหนี่ยวจิตใจ ขอให้ใช้โอกาสนี้ ให้ดี และเต็มที่
“ดีชั่วอยู่ที่ตัวทำ สูงต่ำอยู่ที่ทำตัว” จะไปสวรรค์หรือน
นรกขึ้นอยู่กับตัวเรา

ขออำนวยการให้ท่านทั้งหลาย จงมีแต่ความ
สุข ความเจริญ ด้วยพละทานมัย ด้วยสติปัญญาที่
นำพาชีวิตของตนไปสู่ความสำเร็จอันดีงาม บุญที่
หลวงพ่อก็ขอแผ้วแผ่คุ้มครองให้ทุกคน แคล้วคลาด
จากภัยอันตราย ทั้งหลายทั้งปวง ขอกราบอาราธนา
คุณพระรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้โปรด
ดลบันดาล ประทานพร ด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ
ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ แก่ท่านทั้งหลายโดยถ้วนทั่ว
กันทุกท่านทุกคนเทอญ

■ แหล่งที่มา : กิจกรรมธรรมะข้างถนน ณ เกาะพหลโยธิน
อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ พุทธที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๒
จาก facebook วัดพระบาทน้ำพุ

พระธรรมนำสุข

“จงใช้เวลาให้คุ้มค่า”

ชีวิตเหมือนการเดินทาง ย่อมมุ่งสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้ แต่การเดินทาง หากใช้สุ่มๆ ไป จะต้องมีการศึกษาเส้นทาง เตรียมเสบียง และอุปกรณ์ที่จะต้องใช้ในการเดินทาง เพื่อให้ถึงจุดหมายปลายทางด้วยความสวัสดิภาพ และอีกสิ่งหนึ่งที่เราจะลืมไม่ได้เลยในการเดินทาง คือ การวางแผนในเรื่องของการใช้ “เวลา” การไปถึงจุดหมายปลายทางเป็นเรื่องของอนาคต เป็นผลจากการกระทำ จะช้า จะเร็ว จะถึงหรือไม่ถึง อยู่ที่เหตุผลการวางแผนของแต่ละคน

ชีวิตก็เช่นเดียวกัน ยังคงเดินทางอยู่ตลอดเวลาไปตามกาลเวลา โดยพาเอาวัยหรืออายุของคนเราล่องไปด้วย ชีวิตเดินทางผ่านช่วงวัยต่างๆ เดินหน้าไม่ย้อนกลับ จากช่วงปฐมวัย ผ่านมัชฌิมวัย ถึง ปัจฉิมวัย สุดท้ายจุดหมายปลายทางของชีวิตก็คือ การมรณ นั่นเอง แต่การเข้าเส้นชัยหรือจุดหมายปลายทางของแต่ละชีวิตนั้น มีความแตกต่างกันไป บางชีวิตมีความสง่างามยามเข้าเส้นชัยของชีวิต แต่บางชีวิตเข้าเส้นชัยด้วยอาการตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง ทั้งนี้ทั้งนั้นอยู่ที่แต่ละชีวิตได้ศึกษา และวางแผน เตรียมเสบียงเตรียมอุปกรณ์ของการเดินทางชีวิตที่แตกต่างกันนั่นเอง

พระบรมศาสดาทรงตรัสไว้ใน “อัจเจตีสสูตร” ว่า

“ อัจเจตติ กาลา ตระยนติ รตติโย
วโยคณา อนุพุพฺพ ชหนติ
เอตฺ ภยฺ มรเณ เปกฺขมาโน
ปฺญญาณี กยิราถ สุขาวทาณีติ”

ความว่า “กาลเวลาก็ล่องไป คັນวันก็ผ่านไป ชั้นแห่งวัยก็ลุล่วงไป มองเห็นมรณภัยอยู่ที่นี่ ก็พึงทำบุญอันจะนำสุขมาให้เข้าไว้เถิด”

ขอความสุขสวัสดิพิพัฒนามงคล ความสมบูรณ์ พุผลจงบังเกิดมี แก่ทุกท่านเป็นนิตย์เทอญ

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สีสกุสโต

รองประธานมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

วัดเขาล้างพัฒนา

ขอเชิญศิษยานุศิษย์ และ พุทธศาสนิกชน ร่วมเป็นเจ้าภาพ

เททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ณ วัดพระบาทน้ำพุ ต.เขาสามยอก อ.เมือง จ.ลพบุรี

พระราชวิสุทธิประชานาถ (อลงกต ติกุชปญโญ)

ประธานเททองหล่อ

กำหนดการพิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ ๘๘ ปาง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

วัน/เดือน/ปี พิธีเททองหล่อพระ	ชื่อปางพระ	
วันอาทิตย์ที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางทรงรับมธุปายาส ๒. ปางอธิฐานเพศบรรพชิต	๓. ปางปฐมเทศนา หรือ ปางแสดงธรรมจักร ๔. ปางห้ามมาร
วันอาทิตย์ที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางลองหนาว ๒. ปางลัดข้อมือสามสาย	๓. ปางเสวยมธุปายาส ๔. ปางทรงรับสัตตก้อนสัตตคูมง
วันอาทิตย์ที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางประสานบาตร ๒. ปางกัถกัจ	๓. ปางทรงรับอุทกัจ ๔. ปางปัจฉิมเวกขมะ
วันอาทิตย์ที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางฉันทสมอ ๒. ปางทรงรับหม้อกา	๓. ปางทรงรับผลมะม่วง ๔. ปางทรงสุบิน
วันอาทิตย์ที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางบำเพ็ญทศกิริยา ๒. ปางขัดสมาธิเพชร ๓. ปางประทานธรรม	๔. ปางประทานอภัย (นั่ง) ๕. ปางประทานเอติภิกขุ
วันอาทิตย์ที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางตัดพระเมาลี ๒. ปางแสดงโอฬาริกนิมิต ๓. ปางเทศนา	๔. ปางประทานโอวาท หรือ ปางแสดงโอวาทปาติโมกข์ ๕. ปางประดิษฐานรอยพระบาท
วันอาทิตย์ที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางสมาธิได้ร่มโพธิ์เหนือมารผจญ ๒. ปางพนมมือ ๓. ปางโปรดพุทธบิดา	๔. ปางโปรดสุรินทราหู ๕. ปางโปรดองคุลิมาลโจร
วันอาทิตย์ที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางแสดงยมกปาฏิหาริย์ ๒. ปางโปรดพญาช้างนาฬาคีรี ๓. ปางโปรดปัญจวัคคีย์	๔. ปางโปรดอาฬวกยักษ์ หรือ ปางโปรดลัสดร์ ๕. ปางโปรดลัสดร์ (ยืน)
วันอาทิตย์ที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางโปรดพญาชมพูบดี หรือ ปางทรงเครื่อง ๒. ปางห้ามญาติ	๓. ปางห้ามพระแก่นจันทร์ ๔. ปางซื้ออัครสาวก ๕. ปางคันธธรรารัฐ หรือ ปางขอฝน (นั่ง)

เลขที่บัญชี

ร่วมทำบุญ เป็นเจ้าภาพเททองหล่อ พระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ
ชื่อบัญชี "กองทุนอาหารประชานาถ"

ธนาคารกรุงเทพ สาขา ลพบุรี เลขที่บัญชี ๒๘๙-๐-๘๔๖๙๗-๑
ธนาคารทหารไทย สาขา ลพบุรี เลขที่บัญชี ๓๐๔-๒-๔๑๒๗๗-๙
ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขา ลพบุรี เลขที่บัญชี ๕๗๙-๒-๓๓๓๗๓๐-๗
ธนาคารกสิกรไทย สาขานนทบุรี เลขที่บัญชี ๑๗๔-๒-๓๙๐๐๐-๐
ธนาคารกรุงศรีอยุธยา สาขา ลพบุรี เลขที่บัญชี ๑๑๑-๑-๔๗๓๐๐-๗
ธนาคารกรุงไทย สาขา วังเวียงสระแก้ว เลขที่บัญชี ๑๒๙-๐-๑๐๐๒๐-๙

ร่วมเป็นเจ้าภาพ
๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐
๐๙ ๔๓๕๑ ๘๒๖๐
๐๘ ๓๑๖๕ ๕๓๕๙

ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าของภาพหล่อพระ ๘๙ ปาง พระที่มีเพียง ๒ องค์ในโลก

ประดิษฐานในอาคารพุทธธรรม ๑ องค์

อยู่กับเจ้าภาพที่ร่วมหล่อ ๑ องค์

ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินงานของศิลปินแห่งชาติ

ศาสตราจารย์ปรีชา เถาทอง

ขนาดพระหน้าตัก ๓๒ นิ้ว (เท่ากับองค์จริง)

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

 ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐, ๐๙ ๔๓๕๑ ๙๒๖๐, ๐๙ ๓๖๖๕ ๕๓๕๗

 sps.lopburi@gmail.com

 sps111

 Sungwayshanee พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

 www.srisuvarnabhumi.com